

Hollandske valg: Nederlag vendes til 'sejr', EU-stil

16. mrs., 2017 – Den hollandske statsminister Mark Ruttes pro-EU regering har netop lidt et katastrofalt nederlag, som tilhængerne af EU proklamerer som en stor sejr over euro-skeptikere. Statsminister Ruttes liberale Volkspartij voor Vrijheid en Democratie (Folkepartiet for Frihed og Demokrati), VVD, »vandt« det hollandske valg og fik hele 33 pladser af parlamentets 150 pladser, med et tab på 8 pladser. Han 'slog' Geert Wilders parti, Partij voor de Vrijheid (Partiet for Frihed), PVV, der fik 20 pladser og vandt 5 pladser i forhold til sidste valg. Ingen havde faktisk forventet, at Geert Wilders ville vinde; selv, hvis han skulle have vundet med et minimalt flertal, som VVD, ville han aldrig finde koalitions partnere til at danne en regering. Men, som det står, så vandt han 5 pladser!

I virkeligheden led regeringen et dramatisk tab, eftersom dens koalitions partner, Arbejderpartiet, styrtdykkede fra 38 pladser til blot 9. Ruttes koalition mistede altså flere end halvdelen af sine mandater!

Den tyske kansler Angela Merkel, der står over for valg i september, og den franske præsident François Hollande, hvis politiske karriere slutter i maj, udråbte dette såkaldte »nederlag« for Geert Wilders som en stor »sejr« for Europa. (Med sådanne sejre spørger man sig selv, hvad der definerer et nederlag.) Desuden er Eurogruppens finansministre ved at miste deres formand, den hollandske finansminister Jeroen Dijsselbloem, der er medlem af Taber – øh, Arbejderpartiet, der mistede tre fjerdedele af sine mandater, hvilket gør det usandsynligt, at det vil kunne holde på finansporteføljen, ifald Arbejderpartiet er med i den næste regering.

Stemmeprocenten var 81 %, den højeste i 20 år, hvilket indikerer, at befolkningen i det mindste er politiseret, og 75 % stemte imod regeringen. Stemmerne var noget fordelt over partispektret.

Rutte vil få en endnu mere vanskelig opgave med at danne regering, fordi han skal finde mindst tre koalitions partnere. De andre partier omfatter Kristendemokraterne (CDA), med 19 pladser (op fra 13), D66 med 19 pladser (op fra 12), det pro-Glass/Steagall Socialistparti med 14 pladser (ned 1), og det Grønne Venstre med 14 (op 10 pladser), samt mindre partier såsom Kristenunionen med 5 pladser, efterfulgt af mindre og nye partier.

Foto: Ved de hollandske stemmeurner: Mark Rutte (venstre) og Geert Wilders.

Græsk ombudsmand: Landet styrter ud i en humanitær nødsituation

8. mrs., 2017 – Grækenlands ombudsmand, Andreas Pottakis, afslørede i sit embedes årlige rapport, at arten af det store flertal af borgernes klager viser, at Grækenland lider under en humanitær krise.

»I de 18 år, funktionen af ombudsmand har eksisteret, har den undersøgt henvend en kvart million klager fra borgerne. I 2016 kom antallet af nye klager op på 12.000, hvilket udviser en markant stigning fra 2015«, sagde Pottakis.

Langt de fleste klager kom fra borgere, der er ude af stand til at imødekomme deres basale fornødenheder og forpligtelser – en udvikling, som Pottakis siger, kan tilskrives det faktum, at den offentlige administration i stigende grad er ude af stand til at respondere til samfundets sårbare individers behov, eller at den mangler fleksibilitet til at handle ud over det, der er dens ansvarsområde, strengt taget. Sårbare medlemmer af samfundet inkluderer personer, der ikke længere er i stand til at opretholde en værdig levestandard.

Pottakis refererede til flygtningekrisen som en »humanitær krise i en humanitær krise«. Han bemærkede, at, alt imens der i 2016 ikke havde været de samme, enorme indstrømninger som året før, så har der været en stigning mht. håndteringen af krisen og de bredere, sociale og økonomiske problemer, der stammer fra krisen.

Den Europæiske Centralbanks Undersøgelse af Husstandsøkonomi og -forbrug for 2010-2014 viser tal, der bekræfter Pottakis' rapport. Undersøgelsen viste, at et voksende antal husstande oplever en skrumpning af deres bankkonti, voksende manglende evne til at betale af på deres lån til tiden og en likviditet, der nærmer sig nul. Arbejdsløshed har tvunget unge og ældre til at leve under samme tag.

Raten af græske husstande, der sagde, de kunne søge finansiel hjælp fra slægtninge og venner, faldt fra 59,4 % i 2009 til 36,5 % i 2014, en situation, der med sikkerhed er blevet forværret siden da. Kun 13,5 % af husstandene havde mulighed for at spare yderligere op, et fald fra 21,9 % fem år tidligere, og som

er langt den laveste rate i EU.

Indekset over likviditet som en grad af disponibel indkomst lå på blot 2,8 % i Grækenland, et fald fra 4,9 % fem år tidligere, og i kontrast til et gennemsnit i eurozonen på 16,7 %.

Foto: Iflg. avisen kathimerini af 24. jan., 2017, lever 49,2 % af græske husstande hovedsageligt af pensioner ... næsten halvdelen af alle husstande i landet?

(<http://www.ekathimerini.com/215576/article/ekathimerini/business/half-of-families-in-greece-live-on-pensions>)

[Er Obama anfører for et 'Maidan' imod Trump?](#)

[Hvad er Europas virkelige interesse?](#)

[Af Helga Zepp-LaRouche](#)

4. marts, 2017 – En artikel i *New York Times* fra 1. marts gør det klart, hvor forbløffende arrogant og direkte uforskammet, de neoliberale politikere og medier i Europa lige fra begyndelsen har forholdt sig over for en demokratisk valgt, amerikansk præsidents valgsejr! Allerede i det tidlige efterår begyndte Obama at sænke klassificeringsniveauet for diverse tvivlsomme efterretningsrapporter om Ruslands angivelige manipulation af den amerikanske valgproces, som delvist var baseret på britiske kilder, og som der frem til i dag absolut ikke findes nogen beviser for, for at maksimere den kreds af personer, der har adgang til disse rapporter. Ligeledes blev tilsvarende informationer givet til europæiske allierede – og tydeligvis til bestemte medier.

Det forklarer den uhørte arrogance, hvormed disse kredse som aftalt var så sikre på, at Trump ikke ville blive siddende i Det Hvide Hus i sin fulde embedsperiode, og at »undersøgende journalister nu ville få masser at lave«, som der endda stod at læse *Der Tagesschau!* »Vil Donald Trump blive myrdet, afsat gennem et kup eller blot afsat ved en rigsret?«, lød det i det britiske *Spectator*. I samme skure kørte en ARD-presseklubudsendelse, hvor udgiveren af *Die Zeit*, Josef Joffe, grublede over »Mord i Det Hvide Hus«, og med det franske

radioshow Karl Zero, hvor der fuldstændigt smagløst blev diskuteret diverse døds måder, der snart kunne skille Trump fra livet.

Londonavisen *Daily Mail* citerede, uden at nævne navn, en kilde – angiveligt en ven af familien – iflg. hvilken Obama personligt, fra sit nye herresæde i Washington-bydelen Kalorama, vil anføre en kampagne, hvis mål er at fjerne Trump fra Det Hvide Hus enten ved en rigsretssag eller tilbagetræden. Og i stedet for at konfrontere det faktum, at det var Obamas og Hillary Clintons katastrofale politik med hensyn til de »ynkværdige« (dvs. de amerikanske borgere i de tidligere industrialiserede områder, nu kaldet 'rustbæltet', der ikke så nogen fremtid for sig selv med den hidtidige politik fra de etablerede eliter, -red.), som forskaffede dem valgnederlaget, så efterplapper det Demokratiske Parti som et mantra 'narrativen' om de russiske hackerangreb. Oversiddere fra Obamas efterretningstjenester strør næsten dagligt nye aflytningsprotokoller til medierne, der skal danne belæg for eksistensen af upassende relationer mellem medlemmer af Trump-administrationen og Rusland. Det seneste eksempel: Samtaler, som justitsminister Jeff Sessions, i sin daværende funktion som medlem af det amerikanske Senats Udenrigsudvalg, har haft med den russiske ambassadør Sergej Kisljak, og som hører til Sessions opgaver, bliver nu af Demokraterne benyttet som yderligere ammunition til at kræve hans afgang.

Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov kommenterede anklagerne fra »unavngivne kilder« om, at Kisljak skulle være en spion og en hverver af spioner, med, at alt dette mindede ham om McCarthy-perioden, alt imens Trump selv talte om en total heksejagt imod ham og hans administration.

Det er i sandhed en ny McCarthy-heksejagt, som det neoliberale establishment på begge sider Atlanten iscenesætter, fordi Trump har skrinlagt hele den unipolære politiks aksiomer, som Amerika har forfulgt siden starten af George W. Bush' embedsperiode, hvilket også tydeligt kom frem under Trumps tale om nationens tilstand. Trumps argument med, at man med de seks billioner, som krigene i Mellemøsten havde kostet, kunne have opbygget USA's økonomi to eller tre gange, stiller den totale modsætning på spidsen.

Men, alt imens det neoliberale establishment i Europa på forbløffende vis lader den demokratiske maske falde og åbenlyst allerede spekulerer på tiden efter Trump, så burde de hellere feje for egen dør. Tegnene på et nyt, og langt mere dramatisk finanskrak end det, der fandt sted i 2008; en fornyet krise i Grækenland; bankkrisen i Italien; uforudsigelige valgresultater i flere lande i år; en eller flere stater, der vil følge i Brexits spor – kombinationen af alle disse udviklinger kunne meget hurtigt stille spørgsmålstegn ved euroens, og selv EU's, eksistensgrundlag. Men disse regeringer er tydeligvis lige så meget ude af

stand til, eller uvillige til, at opgive en politik, der har frembragt disse kriser, som de amerikanske Demokrater vægrer sig ved at erkende årsagerne til deres valgnederlag.

Fem år efter ECB-chef Mario Draghis berømte sætning om, at han vil gøre, »hvad der skal til« for at redde euroen, er eurokrisen tilbage på fuldt blus, men med den forskel, at Centralbankerne nu har affyret alt deres krudt med 'kvantitativ lempelse' og negative rentesatser. Trojkaens nedskæringspolitik over for Grækenland har ødelagt landets økonomi og kostet befolkningen usigelige lidelser. Den tyske finansminister Wolfgang Schäubles stædighed mht. at bevilge Grækenland en gældsreduktion, og naturligvis den voksende fortvivlelse hos folk i Italien, Spanien og Portugal over EU-politikken, truer med at blive udløseren af det globale finanssystems kollaps. Den kinesiske avis *Global Times*, som er talerør for regeringen, advarer netop om dette, og om virkningen på Kina.

Selvfølgelig er krisen i Grækenland blot én af mange miner, der kunne få det transatlantiske finanssystem til at detonere. I betragtning af de 3,7 billioner, som ECB har smidt ud til det skrantende europæiske banksystem, og i betragtning af en statsgæld i USA på 20 billioner, vil alt ikke alene for Trump afhænge af, at han opfylder sit valgløfte og gør en ende på kasinoøkonomien ved at genindføre Glass/Steagall-bankopdelingsloven.

Bankopdelingen – nøjagtig efter de samme regler, som Franklin D. Roosevelt gennemførte i 1933 – er blot det første, uopsættelige skridt, der må følges op af de næste tre love, som Lyndon LaRouche har defineret som en samlet pakke til overvindelse af denne krise. Den nuværende, monetaristiske politik må erstattes af en tilbagevenden til det Amerikanske Økonomiske System, i traditionen efter Alexander Hamilton, med oprettelsen af en nationalbank og et statsligt kreditsystem, og med en massiv forøgelse af økonomiens produktivitet, der kan opnås med et forceret program for udvikling af kernefusionskraft og virkeliggørelsen af et internationalt samarbejde omkring rumfart som drivkraft. I USA er resolutioner, der modsvarer dette, allerede blevet vedtaget af elleve delstatskongresser.

Selv om man ikke tilslutter sig professor i økonomi Mark Blyths synspunkt om, at EU, med de forventede valgresultater i flere lande, vil falde fra hinanden, endnu før Storbritannien har aktiveret artikel 50 for Brexit, bør det stå klart, at et »vi fortsætter på samme vis« med hensyn til EU og euroen, ikke kan fungere. Ikke overraskende bringer Jean-Claude Juncker med sin hvidbog til overvindelse af krisen i Europa intet nyt frem; hans fem scenarier er blot variationer af den samme, neoliberale, geopolitiske idé.

Alternativet hertil er soleklart: De europæiske nationer må tage imod det kinesiske tilbud om at samarbejde om den Nye Silkevej, det såkaldte Bælt & Vej-initiativ. Dette projekt har allerede i løbet af de forgangne tre år fuldstændig forandret dynamikken i verden; allerede 70 nationer arbejder sammen med Kina, og det drejer sig om det største infrastruktur- og udviklingsprogram i menneskehedens historie. I stedet for planer om at indgå ekstremt tvivlsomme aftaler med kystlande omkring Middelhavet, burde fru Merkel hellere gribe Kinas tilbud om, sammen med andre stater, at opbygge Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien, såvel som også det afrikanske kontinent, og dermed løse flygtningekrisen på en permanent og menneskelig måde.

Som det ser ud, så er den neoliberale politiks betonhoveder ikke til sinds at gøre dette. Den tyske finansminister Schäuble holder stædigt på sit pund kød, og for ham kan der ikke være tale om en gældsreducering for Grækenland. Kina opbygger ikke alene havnen i Piræus som transitpunkt for den Nye Silkevej, men investerer også i byggeriet af jernbaneforbindelsen fra Athen over Beograd til Budapest. Og hvad gør EU-kommissionen? De forsøger at blokere netop dette byggeri!

Det er på allerhøjeste tid, at flere og flere mennesker går sammen med BüSo og Schiller Instituttet om Tysklands og de andre europæiske staters virkelige interesser, som ligger i at samarbejde med Kina, Rusland, Indien, Japan og andre stater om de storslåede perspektiver, der nu er på dagsordenen med den Nye Silkevej. Det er absolut ikke i vores interesse at deltage i heksejagten på Trump og Putin, og vi bør være himmelhenrykte over, at den nye, amerikanske præsident annullerer interventionskrigene.

Det er først og fremmest et krav at se på årsagerne til, at en stor del af verden befinder sig i så kaotisk en tilstand: Årsagen er den unipolære politik, der er blevet ført af Bush, Thatcher, Blair, Obama og Cameron, og til hvilken politik også NATO's og EU's imperieudvidelse til Ruslands grænser hører, såvel som også politikken med 'farvede revolutioner' og krige i Østeuropa og i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien og Nordafrika. Til denne politik hører ligeledes den neoliberale økonomiske politik, der sætter bankernes og spekulanternes interesser i første række, for at det skal gå etablerementet endnu bedre – dette etablerement, for hvem de 'ynkværdige' ikke engang er værdige at ynkes over. Og, som man nu kan se, er disse neoliberale totalt illiberale, for ikke at sige diktatoriske, når demokratiske flertal går op imod dem.

Heldigvis er det endnu ikke for sent at springe med på det Nye Silkevejstog!

Den franske LaRouche-bevægelses leder Jacques Cheminade tilbyder alternativet til det kollapsende franske præsidentielle system

Paris, 1. marts, 2017 (*Nouvelle Solidarité*) – Her til morgen og frem til middagstid optog et stort drama de nationale medier. François Fillon annullerede her til morgen et meget omtalt besøg til Landbrugsmessen i Paris, uden nogen forklaring. Under en pressekonference ved middagstid greb han ind på dramatisk vis og rapporterede, at dommerne her til morgen havde informeret ham om deres beslutning om at sætte ham under »efterforskning« den 15. marts, to dage før Forfatningsrådet annoncerer den formelle liste over kandidater til valget. I en kort, men ligefrem erklæring, anklagede han dommerne og medierne for at have ført en kampagne imod ham lige fra begyndelsen og således krænke retten til et forsvar, og således sidestille dette med et »politisk mord«. Med hensyn til Marine Le Pen meddelte EU-parlamentets myndigheder i går, at de vil gå frem med en afstemning, måske så tidligt som torsdag, for at ophæve hendes parlamentariske immunitet. Le Pen er medlem af Europaparlamentet. En positiv afstemning ville bane vejen for, at der kan rejses tiltale mod hende for at have brugt midler fra EU-parlamentet til ansættelse af assistenter, til at ansatte sine venner fra Front National.

Endnu to hovedkandidater, Emmanuel Macron og Benoit Hamon, den såkaldte meget venstreorienterede kandidat fra Socialistpartiet, anklages også i medierne: Macron for at have brugt penge fra sit ministerium til at køre den tidlige del af sin kampagne; Hamon pga. hans kones job og forbindelser til LVMH, det største, franske selskab for luksusvarer. Alt imens korrupsionen er en reel og modbydelig realitet, så bliver dommerne tydeligvis brugt af de fordærvede atlanticist-eliter for at skabe *Nacht und Nebel*^[1] kaos i Frankrig og dræbe, hvad der måtte være tilbage af de Gaulles Femte Republik.

I mellemtiden skrider leder af partiet Solidarité & Progrès, Jacques Cheminades kampagne frem på en interessant måde, hvor nogle medier giver ham mulighed for nøjagtigt at forklare sine ideer. Efter den virkelig gode artikel, udgivet af RTL, som vi (S & P) tidligere har rapporteret om, fik Cheminade 20 minutter på

den private nyhedskanal TF1 (nationale kanal ét), LCI. Cheminade havde mulighed for at forklare sine hovedideer med at forlade EU og reformere et Fædrelandenes Europa med syv eller otte stater. Med en klage over, at journalister ikke dækker spørgsmål om udenrigspolitik – som optager 50 % af en præsidents tid – på deres forsidedækning, brugte Cheminade anledningen til at rejse alternativet med Kina og dets Silkevejspolitik. Cheminade forklarede også, hvad han mente med at sige, at Frankrig er besat af finansmagter, og han fik endda mulighed for at læse et citat fra en bog af en tidligere fransk topembedsmand inden for politiet, der anklager vores finanssystem for at være blevet kriminelt.

Dernæst havde Cheminade et meget godt besøg på Landbrugsmessen, en årlig begivenhed, hvor landmænd fra hele Frankrig kommer til Paris for at udstille deres bedste varer for offentligheden. Dette er en meget omtalt begivenhed, der er velbesøgt af erhvervslivet, men også meget populær hos befolkningen i almindelighed. Som det var arrangeret på forhånd, blev Cheminade modtaget og ledsaget rundt »officielt« til hovedstandene, for at besvare spørgsmål, give interviews eller blot tale med landmændene om deres problemer, og vore løsninger. Cheminade blev på denne rundtur ledsaget af henved ti medier og af to sociologer, der er i færd med at lave en undersøgelse af alle kandidaternes kampagner.

BFM-media, der udgjorde en del af denne pressepulje, lavede et meget godt interview med ham. Han gav også interviews til Tvagri, den Europæiske Journalistskole, en landbrugsspecialist fra RTL og det Offentlige Senat, Senatets TV-/radiostation.

Blandt besøgets højdepunkter var hans møder med de største landbrugsfagforeninger; en udstilling af hyrderne fra Aveyron, hvoraf én udtrykte sin sympati for Cheminade og anbragte et par får på hans skød og sagde, at han ville stemme på ham. Selv sociologerne havde en god reaktion og sagde, at, af alle de kandidater, de havde fulgt, var det faktisk kun Cheminade, der indgik i en dialog med producenterne, og at de andre kommer med en forud fastlagt udtalelse, som de afleverer ved hver stand.

Cheminade gav også et langt interview til Tropique FM, der sender til alle oversøiske, franske territorier, samt et fem minutter langt interview til Eric Brunet fra RMC, en anden national privatradio, der har en stor lytterskare. Jacques svarede på spørgsmål om, hvilke politiske trends, han forventer at trække til sin kampagne – modstands-gaullister, sociale kristne i traditionen efter Bretagnes demokratiske klostre, Jaurés-inspirerede socialister og modtandskommunister – og om andre detaljer i hans program, osv. På et tidspunkt blev han spurgt, hvem, han mente var den bedste leder i verden i dag, et

spørgsmål for at opsætte en fælde for ham. Jacques svarede, at for ham var der ingen, Putin er god for Rusland, sagde han, men i resten af verden ser jeg ingen.

Foto: Jacques Cheminade interviewes af BFM på landbrugsmessen i Paris.

[1] *Nacht und Nebel (nat og tåge) eller NN, var betegnelsen for et førerdirektiv, udstedt 7. dec. 1941 af Adolf Hitler. Det betød, at sabotører, kommunister, modstandskæmpere o.a. nu kunne blive fragtet til Nazi-Tyskland uden deres pårørendes eller myndigheders viden, hvor de kunne forsvinde i f.eks. KZ-lejre og blive henrettet.(-red.)*

[LPAC annoncerer National Mobiliseringsdag for LaRouches Fire Love](#)

Leder fra LaRouchePAC, 1. marts., 2017 – »Jeg mener, den globale krise kan stoppes; vi må mobilisere for at gøre det«, sagde Lyndon LaRouche, da han vurderede præsident Donald Trumps politik efter hans tale til Kongressen den 28. februar, og de politiske handlinger, der nu må gennemføres, for at gå fremefter. Disse handlinger, som LPAC nu vil gennemføre, omfatter møder, lobbyvirksomhed, appeller og oplysende arbejde, der kræver, at præsident Trump omgående implementerer Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov som første skridt hen imod USA's tilbagevenden til et kreditsystem i Hamiltons tradition, der vil muliggøre finansieringen af en genoplivelse af den amerikanske økonomi, med videnskab som drivkraft – med andre ord, [LaRouches Fire Love](#).

Trump's tale til Kongressen og det amerikanske folk den 28. februar opretholdt den internationale proces henimod skabelse af et globalt, nyt paradigme til erstatning for det katastrofale Britiske Imperium og dets politik med spekulation og folkemord – arven efter regeringerne Bush og Obama. Kinas og Ruslands uophørlige aktiviteter omkring opbygning af en Ny Silkevej for hele planeten, spiller fortsat den centrale rolle i dette paradigmeskifte.

I sin tale fremlagde Trump en håbefuldst vision for USA's fremtid, med året 2026,

der vil markere denne nations 250 års jubilæum. Han genkaldte højtideligholdelsen i 1876 i Philadelphia, i anledning af hundredeåret for nationens fødsel, og hvor »landets byggearbejdere og kunstnere og opfindere fremviste deres skabelser«. Og han spurgte: »Hvilken slags land vil vi efterlade til vore børn?«, for blot at levere svaret: »Amerikanske fodspor i fjerne verdener er ikke for stor en drøm«.

Trump opfordrede også til at opbygge fred snarere end de nylige præsidentskabers endeløse krige. »Amerika er villig til at finde nye venner og skabe nye partnerskaber, hvor der er fælles interesser« – en klar reference til hans ofte udtalte villighed til at samarbejde med Rusland, Kina og andre nationer, til briternes og Obamas store rædsel.

Præsident Trump understregede ligeledes behovet for at genaktivere økonomien med hjælp fra en protektionistisk politik som den, der blev gennemført af Abraham Lincoln, der, mindede Trump tilhørerne om, med rette advarede om, at »den amerikanske regerings opgivelse af en protektionistisk politik [vil] frembringe afsavn og ødelæggelse for vort folk«. Trump fordømte og omtalte den ødelæggelse, som blev frembragt under Obama og Bush, især ødelæggelsen af bykerne, og han lovede at vende det omkring.

Men, Trump veg tilbage fra enhver omtale af Glass-Steagall eller et kreditsystem i Hamiltons tradition, som faktisk kræves, for at hans erklærede planer kan blive til virkelighed.

Verden er endnu ikke i smult vande, bemærkede Helga Zepp-LaRouche under den omtalte diskussion. Nedsmeltningen, eller 'udblæsningen', af det transatlantiske finanssystem er umiddelbart forestående; eurokrisen er fuldt ud tilbage på hovedscenen, og selve euroen kunne forsvinde, endnu inden Storbritannien formelt iværksætter Brexit. Det er således ekstremt presserende, at LaRouches Fire Love omgående vedtages af Trump-administrationen, og det er LaRouche-bevægelsens særlige ansvar, på internationalt plan, at sikre, at disse love bliver kendt, forstået i deres dybeste, videnskabelige betydning, udbredes vidt og gøres til landets lov.

Som Lyndon LaRouche skæmtende sagde: »Det er nogle af de bedste love, jeg nogen sinde har vedtaget.«

Foto: Præsident Donald Trumps første tale om nationens tilstand for Kongressen, 28. februar, 2017.

Narcissistiske »Demokraters« virkelighedstab antager kliniske former.

Af Helga Zepp-LaRouche

Og hvor var disse medier og deres ensrettede politikere, da regeringerne Bush og Obama, bakket op af hele det »vestlige værdifællesskab«, i årevis bombarderede staterne i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien og bevæbnede terroristgrupper, og som har kostet over én million mennesker livet og bragt usigelige lidelser over mange millioner familier, og uden hvilken fremfærd den nuværende form for flygtningekrise overhovedet ikke ville have eksisteret?

25. februar, 2017 – Det kollektive hysteri, som har grebet det neoliberale, transatlantiske establishment med hensyn til de dybtgående, strategiske forandringer, som bl.a. manifesterer sig i Trumps præsidentskab og den Nye Silkevejsdynamik, fremviser en ny form for et massepsykologisk fænomen. I en symbiotisk sammensmeltning af gruppetankegang og gruppenarcissisme, fortæber fortællerne for det åh, så demokratiske »vestlige værdifællesskab« sig i verbale udfald af laveste karakter mod anderledestænkende, uden at det i mindste måde falder dem ind, hvor diktatorisk, de opfører sig.

Den utvivlsomt mest dramatiske demonstration af dette kliniske virkelighedstab er den patologiske ophidselse, med hvilken enhver udtalelse fra præsident Trump bliver kommenteret. Et af de seneste eksempler er Trumps tale for Conservative Political Action Conference (CPAC) i National Harbor i delstaten Maryland. Han påpegede det åbenlyse, nemlig, at USA i løbet af de seneste 15 år har givet seks billioner dollar eller mere ud til krige i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien, hvilket har resulteret i, at dette område i dag befinder sig i en dramatisk værre tilstand. Hvis de hidtidige præsidenter i stedet for havde tilbragt denne periode ved stranden, ville alle i dag have været væsentligt bedre stedt, og med pengene kunne man have genopbygget sit eget land tre gange. Men medierne fandt altså ikke, at disse betragtninger var værdige til kommentarer og hyperventilerede i stedet for over, at nogle af dem, der tidligere var gået frem med særligt ondsksfulde nyhedsrapporteringer imod Trump, ikke var blevet inviteret til at deltage i Det Hvide Hus' medie-pool.

Og hvor var disse medier og deres ensrettede politikere, da regeringerne Bush og

Obama, bakket op af hele det »vestlige værdifællesskab«, i årevis bombarderede staterne i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien og bevæbnede terroristgrupper, og som har kostet over én million mennesker livet og bragt usigelige lidelser over mange millioner familier, og uden hvilken fremfærd den nuværende form for flygtningekrise overhovedet ikke ville have eksisteret?

I stedet for blot at modsætte sig Trumps krav om, at Europa må bruge flere penge til den militære oprustning, af den simple grund, at der ikke eksisterer noget trusselscenario, fordi Warszawapagten ikke længere findes, og fordi, Rusland ikke har nogen erobningsplaner – hverken over for de baltiske stater eller over for Polen eller nogen som helst andre – alt imens NATO og EU derimod har udvidet sig til Ruslands grænser, så reagerer disse medier ikke mindre hysterisk med krav om Tysklands og EU's atomoprustning. »Har EU brug for bomben?«, skrev for nylig medarbejdere på den åh, så liberale avis *Die Zeit*, Peter Dausend og Michael Thumann, og afslørede således, hvor de egentlige krigsmagere sidder – nemlig i dettes blads redaktionslokaler.

Det neoliberale, neokonservative establishment er ganske enkelt ude af stand til at analysere og på afgørende vis rette sit mislykkede paradigme.

Endnu et eksempel på denne holdnings absurditet er EU's seneste fremfærd over for højhastighedsjernbanen, finansieret af Kina, mellem Beograd og Budapest. Denne 350 km lange strækning, som første gang blev foreslået i 2013 af præsident Xi Jinping, og som vil forkorte rejsetiden mellem disse to hovedstæder fra otte til tre timer, er selvsagt en stor fordel for de berørte lande, Serbien og Ungarn, men også for hele Balkan. Men nu har EU indledt en undersøgelse af, om projektet er finansielt bæredygtigt (!), og om det overholder EU's retningslinjer. Og så er Serbien ikke engang medlem af EU!

Befolkningerne i alle Balkanstaterne er sig smerteligt bevidst, at EU ikke har virkeliggjort én eneste af de transportkorridorer, som oprindeligt blev besluttet på EU's transportministerkonference i 1994 på Kreta, men som derefter alle faldt som ofre for EU-kommissionens og ECB's 'nøjsomhedspolitik', nedskæringer. Det bør således ikke undre nogen, at de central- og østeuropæiske stater, såvel som Balkanlandene, ser deres fremtid i forlængelsen af den Nye Silkevej, Kinas »Bælt & Vej-initiativ«, som tilbyder dem et perspektiv for at deltage i det mest dynamiske og største infrastrukturprojekt, verden nogen sinde har set. Men, i stedet for at acceptere Kinas mange tilbud om samarbejde og virkeliggøre de enorme, økonomiske muligheder, der ligger i alle de eurasiske staters samarbejde, i et win-win-samarbejde, så forsøger det neoliberale EU-bureaukrati ud fra en svaghedsposition at udøve en magt, som det for længst, i betragtning af EU's sørgelige tilstand, har mistet.

Herom skriver *Global Times*: »EU gennemgår tydeligvis svære tider og forsøger tydeligvis at bevise sin autoritet, idet den forordner undersøgelser og omvurderinger, men EU befinder sig i en blindgyde. Det er uklart, hvilke interesser, EU-undersøgelsen skal tjene.«

Kina må forsøge at overbevise EU om fordelene ved samarbejde.

Knap så forestillingsforladt er det Londonbaserede, næststørste rådgivningsfirma i verden, PricewaterhouseCoopers (PwC), som operer i 152 stater med 756 kontorer og 223.000 ansatte. De har netop udgivet en omfattende undersøgelse med titlen, *PwC B&R Watch: China and Belt and Road Infrastructure; 2016 Review and Outlook*, hvor det ved hjælp af mange grafiske fremstillinger og illustrationer fremstilles, hvilket enormt potentiale Kinas Silkevejsinitiativ har. Dette initiativ vedrører allerede tre kontinenter og 66 stater og strækker sig fra Litauen til Indonesien, som alle nyder godt af en eksplosiv vækst, og bringer enorme fordele for transport, udvinding af energi, kommunikation, sundhedssektor og endnu flere områder.

EU's besynderlige holdning er for længst blevet genstand for diskussion i Asien. Allerede for et år siden spurgte S. Rajaratnam School of International Studies i en artikel, om EU allerede var kommet for sent til det Nye Silkevejstog? De europæiske medier fokuserede udelukkende på kinesiske opkøb og forsømte fuldstændigt at belyse det enorme potentiale, der for alle parter resulterer af et samarbejde med Kina. Følgelig er Europas borgere ekstremt dårligt informeret.

Selv om karnevalsrådet »Mainz når byen synger og ler« på ingen måde er så vigtigt, som det måske kan synes for dette eller hint opblæste hoved, så er dette års version imidlertid på eksemplarisk vis velegnet til iagttagelse af den ondsindede karakter af etablissementets gruppenarcissisme, der i det mindste selektivt var samlet i publikum. Nogle af indlæggene, som f.eks. indlæggende fra Hanz-Peter Betz og Lars Reichow, havde så godt som intet mere med humor at gøre og var kun giftige fornærmelser på allerlaveste plan af Trump, som publikum – hvis man skal tro kameraføringen – reagerede samstemmende på.

Disse indlæg afslører ikke blot en dårlig smag, men reflekterer også en aggression, der gør det tydeligt, hvor skrøbelig den politiske situation er, og hvor tynd det »vestlige værdifællesskabs« facade allerede er blevet. Bag denne facade findes netop dette krav om at være enegældende, som er forbundet med den unipolære verdensorden, og som ikke var krigene i Mellemøsten og Sydvestasien, bygget på løgne, én eneste demonstration værdigt. Netop af denne grund råber de neoliberale, neokonservative efter den »pæne« Obama. Og det er ikke så meget Trump, der har vanskeligt ved at finde Tyskland på verdenskortet, som en af

disse såkaldte komikere mente, som det er dem selv, når det drejer sig om at vide, hvor Yemen findes på kortet.

I de kommende måneder vil verden fortsat forandre sig lige så dramatisk, som vi har set det i det forgangne år. Hvis vi er heldige, vil det komme sådan, som det allerede var sidste gang, da et system gik til ende: Der vil være mange vendekåber, og nogle vil forblive betonhoveder. Forskellen er den, at der denne gang er et stort antal stater, der allerede er i færd med at etablere en helt ny form for samarbejde mellem staterne. De europæiske nationer har valget mellem enten at samarbejde om menneskehedens fremtidige skæbnefællesskab, eller også snart at komme til at høre til »de ynkværdige«.

Foto: Oprustning af den Europæiske Union og NATO? »Har EU brug for bomben?«, skrev for nylig den åh, så liberale, tyske avis Die Zeit. I modsætning hertil rapporterer PricewaterhouseCoopers (PwC), hvilket enormt potentiale, Kinas Silkevejsinitiativ har.

[Vil kun nogle få ledere fra EU deltage i Silkevejsforum i Beijing?](#)

25. feb., 2017 – Pr. dags dato er der kommet tilsagn til deltagelse af ledere fra Storbritannien, Frankrig, Italien og Schweiz i Bælt & Vej Forum, der skal afholdes i maj måned i den kinesiske hovedstad. Der foreligger f.eks. endnu ingen indikation på, at Tyskland også vil deltage. Mangler der interesse fra den europæiske side, som også i øjeblikket har EU-kommissionen, der undersøger, hvorvidt de kinesiske investeringer i infrastruktur i flere Balkan-lande, er »lovlige«? (Se: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=18106>)

En artikel, udgivet af Singapores S. Rajaratnam School of International Studies, stillede allerede i marts sidste år spørgsmålet, om EU allerede var kommet for sent til Bælt & Vej-toget. Artiklen nævnte forskellige perspektiver og synspunkter blandt europæiske hovedstæder, og manglen på en fælles EU-stemme om Kinas planer.

»EU's befolkning er stadig ikke særlig bevidst om initiativet med OBOR (One Belt, One Road – Bælt & Vej)«, iflg. artiklens forfattere. De kritiserede også de europæiske medier for at fokusere for meget på kinesiske fusioner og erhvervelser, snarere end at analysere fordelene ved en langsigtet relation,

baseret på en bedre forståelse af gensidige værdier og interesser. Holdningen hos medier og eliten i Europa har tilsyneladende ikke ændret sig meget siden da.

Den pågældende artikel indikerede ligeledes, at Kina havde brug for at opdatere sin diplomatiske indsats over for offentligheden om Bælt & Vej-initiativet, for at være med til at opbygge tillid blandt europæere. Bælt & Vej-forummet i maj måned i år burde kunne give Kinas ledere en platform til at gøre præcis dette.

POLITISK ORIENTERING 23. februar

2017:

Kuppet i Ukraine i 2014:

Stop George Soros' kupforsøg i USA i 2017

Lyd:

Video 2. del

Ukraines tidligere præsident

Janukovitj opfordrer

Sandhedskommission til at undersøge

Maidan-kup

22. februar, 2017 – Med en gentagelse af Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouches krav, foreslog den tidligere ukrainske præsident, Viktor Janukovitj, at Europarådet sammenkalder til en uafhængig kommission for at undersøge kuppet i Ukraine den 23. februar, 2014. Han fremlagde dette forslag i et brev, der var adresseret til lederne af Tyskland, Frankrig, Polen, Europarådet, Europarådets parlamentariske forsamling (PACE) og Europaparlamentet, så vel som også i breve til præsidenterne for hhv. Rusland og USA. Janukovitj gav et interview i Moskva til en gruppe journalister fra Rusland, Ukraine og Tyskland, inklusive journalister fra TASS og *Der Spiegel*, på treårsdagen for Maidan-kuppet i Ukraine.

Janukovitj foreslog også, at man inkluderede ledende regeringsfolk fra regionerne Donetsk og Luhansk i det østlige Ukraine i Normandiet-Fire-gruppen og advarede om, at, hvis Kiev-regimet nægter at implementere Minsk II-aftalerne, må man afholde en folkeafstemning om Donbass' status.

»Der er mange vidner, der ikke ønsker at aflægge vidnesbyrd til de nuværende myndigheder, ikke ønsker at levere nogen information, fordi de ved, at, i løbet af de seneste tre år, er alle beviser, der kunne ødelægges, blevet ødelagt«, sagde Janukovitj. »Der er mennesker, der er villige til at aflægge vidnesbyrd, men kun til en international overvågningskommission, der bør oprettes for at opfylde den aftale, der blev underskrevet den 21. februar [2014], og som i særdeleshed bør inkludere repræsentanter for oppositionen og internationale eksperter.« Han fremkom også med den anklage, at den nuværende, ukrainske statsanklager, Yuriy Lutsenko, havde organiseret alle de ulovlige aktiviteter og drab, der fandt sted på Maidan, og offentligt havde sagt, at Maidan-aktivisterne havde våben og var rede til at bruge dem.

»Vi taler om drabene på uskyldige mennesker, der blev skudt ihjel fra de bygninger, der var besat af Maidan-aktivisterne«, fortsatte Janukovitj. »Ikke ét eneste medlem af Pravy Sektor [Sektor Højre, en nationalistisk organisation, der er forbudt i Rusland] blev dræbt; de skød almindelige mennesker, der bare var kommet til Maidan. Disse mennesker befandt sig i områder, der var lette at ramme fra de bygninger, hvor snigskytterne befandt sig. Der er mange beviser og mennesker, der er parat til at aflægge vidnesbyrd.«

»Hvis verdenssamfundet ønsker at kende sandheden og er villige til at opfylde de løfter, der før blev afgivet [da aftalen af 21. feb., 2014, blev underskrevet], så vil alle de kriminelle personer blive identificeret«, tilføjede Janukovitj,

iflg. TASS.

Janukovitj sagde til *Der Spiegel*, at, i året 2013 løb hans land ind i så store handelsunderskud, fordi Rusland reducerede sin import fra Ukraine, at han krævede kompensation fra EU, hvis Ukraine skulle underskrive handelsaftalen med Europa. Kompensationen måtte have været 200 mia. euro, men EU tilbød kun maksimalt 15 mia. euro, og derfor underskrev Janukovitj ikke aftalen.

Med hensyn til en folkeafstemning advarede han om, at, »Hvis de nuværende, ukrainske myndigheder ikke overholder Minsk-aftalerne, vil det blive nødvendigt at begynde en folkeafstemning om Donbass' status« og »inkludere repræsentanter fra den protesterende part, der repræsenterer befolkningen i Donbass, i forhandlingerne under Normadiet-regi (Normandiet Fire-gruppen) ... Jeg kender stemningen blandt det ukrainske folk. Landets befolkning vil støtte alle skridt hen imod en fredelig afgørelse; kun en lille del af de radikale elementer nyder den kendsgerning, at der udgydes blod. Jeg mener, at myndighederne stadig må sætte disse på plads, ellers vil de vælte myndighederne.«

Janukovitj bekræftede, »Jeg er fuldstændigt imod Donbass' udtræden af Ukraine, det er nødvendigt at bevare landets territoriale integritet. Men det er imidlertid nødvendigt at skabe alle betingelser for fredelig sameksistens, genopbygge infrastrukturen, der blev ødelagt af krigen, og lade folk, der blev tvunget ud af deres fødeland, komme tilbage«, sagde han.

»Situationen i Ukraine er håbløs«, sagde han. »Folk tror ikke på politikere. Populariteten for alle partier og alle politikere er på det absolut laveste punkt ... Hvis de nuværende myndigheder undlader at nå frem til en fredsaftale [i Donbass], og løsningen ligger udelukkende i Minsk-aftalerne, vil snarlige valg til parlament og præsident være uundgåelige.«

Foto: Viktor Janukovitj, Ukraines tidligere præsident, har i brev til verdens ledere foreslået, at en international Sandhedskommission undersøger forholdene om det voldelige kup i 2014, for at identificere de kriminelle personer i dette kup.

[Soros til oprørske europæiske](#)

nationer:

Tænk ikke engang på suverænitet

19. feb., 2017 – Ifølge en artikel fra 18. feb. publiceret af EurAktiv, sætter ikke-statslige organisationer, finansieret af agent for briterne George Soros, aggressivt ind imod den såkaldte Visegrad-gruppe, der består af Polen, Ungarn, Slovakiet og Tjekkiet, der angiveligt skulle være i færd med at udarbejde planer for at foreslå en reducere af EU-bureaukratiets Bruxelles-baserede magt og give national suverænitet tilbage til medlemslandene.

Visegrad-gruppen skal angiveligt være imod åben immigration, støtter Brexit, foreslår at minimere EU-bureaukratiet, reducere regulativer og »fjerne magt fra blokken«. Nogle af gruppens ledere har udtalt sig offentligt, ikke alene imod EU-politikker, men også imod Soros selv for hans åbenlyse indblanding i deres nationers interne anliggender. I sin tale om nationens tilstand den 13. februar, advarede den ungarske premierminister Viktor Orban om, at Soros-finansierede, ikke-statslige organisationer (NGO'er) forsøgte at undergrave lande, der har anti-globaliseringsregeringer. »Der er her tale om store rovdyr, der svømmer rundt i vandet, og det er George Soros' transnationale [rovdyr]«, sagde han, »med tonsvis af penge og internationalt tungt artilleri.«

I sidste måned fremkom Ungarns udenrigsminister Peter Szijjarto med anklager om, at Soros »gerne så denne regering tabe; han vil gerne ligesom 'fyre' denne regering, fordi han ikke kan lide vores fremgangsmåde, ikke kan lide vores politik ... dette finder vi meget anti-demokratisk«.

Soros' håndlangere er kommet i højeste omdrejninger for at imødegå dette. Katarzyna Pelczynska-Naieca, direktør for programmet Åbent Europa ved Polens Batory-organisation, stiftet af Soros i 1980'erne, sagde til EurAktiv, at »en styrkelse af medlemsstaternes suverænitet vil være skadeligt for Polens position i Europa«.

14. februar rapporterede *Breitbart News*, at Soros' Human Rights Watch (HRW) har fastslået, at Polen repræsenterer en »alvorlig ydre trussel« til den Europæiske Union pga. af Polens »åbenlyse nationalistiske og anti-rettigheds-form for populisme«. HRW's direktør for fortalervirksomhed, Philippe Dam, krævede, at EU-kommissionen udløser den aldrig tidligere brugte paragraf 7 i Lissabontraktaten for at fratage Polen dets stemmeret i Europarådet.

Fra Ungarn forsvarede Robert Cxehi fra det Soros-finansierede Europæiske

Universitet skingert EU og Europarådet og sagde, at, hvis der er problemer i blokken, så skyldes de »inter-guvernmentale institutioner og medlemsstater«.

Obamas organisation ønsker et nyt kup à la Ukraine, men nu, i USA

Leder fra LaRouchePAC, 20. februar, 2017 – Medlemmer af begge Kongressens huse talte i denne uge offentligt imod amerikanske diplomater, udnævnt af Obama, og George Soros-organisationer, der handler i samråd for at vælte Makedoniens valgte regering. Men et par stykker af dem er begyndt at få mistanke om, at Obama og Soros også har planer om at vælte USA's valgte regering. Som *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, i dag karakteriserede det, »De [Obama og de Soros-finansierede grupper] er faktisk i færd med at begå en form for selvmord og truer med at dræbe denne nation.«

Alt imens Obama selv helt utroligt bombarderer amerikanere med robocalls, der angriber præsident Trump *netop nu*, og opmuntrer til protester og demonstrationer imod præsidenten; så organiserer Obamas »*Organizing for Action*« og dets nationale netværk disse demonstrationer og styrkeopvisninger ved offentlige delstats-kongresmøder. Dette er Obamas personlige støtte- og finansieringsnetværk; selv mange Demokratiske delstatsformænd i hele landet siger, de ikke har noget med det at gøre.

Nationsdræberen George Soros finansierer, sammen med et par milliardærer fra *Democratic Alliance*, hver gadeprotest og større demonstration.

Oversiddere fra Obamas administration i sikkerhedsstillinger, fra den tidligere fungerende justitsminister til NSA, leverer hele rækker af vilde historier og lækker meget hemmelige dokumenter til en medskyldig presse, hvor de forsøger at sætte en rigsret i gang imod præsident Trump, eller det, der er værre.

De mislykkede magter i EU's bureaukrati og elite – som elskede Obama – kræver hysterisk, at præsident Trump enten neutraliseres, fjernes eller endda dræbes, som førende »seniorjournalister« i både U.K. og Tyskland åbenlyst har diskuteret.

EIR vil dokumentere dette fuldstændigt i et dossier, der udgives i denne uge, og som viser, at Obamas og Soros' plan er at *gentage den anti-russiske »Maidan«*-

afsættelse fra 2014 af Ukraines regering, ved at vælte Trump. Og med det samme mål: en krigskonfrontation med Putins Rusland.

Som præsidenten selv sagde i fredags i Florida, så er dette angreb for den globale elite, centreret i London og Wall Street, og som blev planetens dominerende magt i »globaliseringens« og »afindustrialiseringens« æra. Denne elite nægter totalt at acceptere, at flere successive nationer stemmer dem ud. Trump mener, at »nationalstaten fortsat er den bedste model for menneskers lykke«; og ønsker samarbejde mellem USA og Rusland, og Kina, som førende nationer.

Obamas organisation må ødelægges, for den kunne atter engang anbringe verden i hans »evindelig krigsførelse«, og atter engang på randen af verdenskrig. Som LaRouche udtrykker det, så er Trumps planer foreløbig stærkere end hans handlinger, men han er en potentielt konstruktiv præsident, og hans rolle er afgørende.

Ødelæg Obamas organisation med *EIR's* dossier, og ved at intensivere mobiliseringen for Glass-Steagall og tværpolitiske aktioner for produktive arbejdspladser og produktivitet.

[EU-Imperiet er det Fjerde Rige](#)

14. feb., 2017 – I et interview med Sputnik Italien fokuserede den italienske, økonomiske ekspert Alberto Bagnai på den økonomiske krise i Europa, og hvordan den havde betydet katastrofe for Italien, der tidligere i 2008 var blevet ramt af den økonomiske nedsmeltning.

Bagnai kritiserede især den offentlige meningsdomstol, hvor enhver, der forsvarer sit lands nationale interesser, identitet eller evne til at kontrollere sine grænser, fordømmes som en populist.

»Dette sker, fordi vi lever i en historisk periode, hvor kun multinationale selskaber ejer suveræniteten. Det er klart, at mediernes afvisende reaktion på ideen om, at folk også kan eje suveræniteten og identiteter, spiller i hænderne på nogen«, sagde han.

Bagnai kommenterede yderligere den kendsgerning, at der er 90 NATO- og USA-

atombomber på italiensk jord, noget, som han siger, sætter spørgsmålstegn ved, om Italien rent faktisk er et suverænt land.

»At Italien skulle besidde suverænitet er udelukket, og problemet er, at tiden er inde til at forstå, at vi bør drage fordel af situationen og forhandle de bedste betingelser for vort land nu, [og adressere] forholdet mellem bossen og hans lokale repræsentant, Tyskland«, sagde han.

Bagnai fortsatte, at »det er meget usandsynligt, at Rom igen vil blive hovedstaden i Imperiet i de kommende år ... I betragtning af, at vi er et afhængigt land, kan vi enten gå i retning af en Europæisk Union, der de facto er blevet det Fjerde Rige, som USA er imod, eller vi kan opnå lidt autonomi ved at forhandle med Rusland og Washington«, sagde han. »På samme måde er gensidig tilnærmelse ikke nødvendigvis en negativ ting. Det er meget bedre end at kaste atombomber på hinanden«.

Sputnik Tyskland kørte en version af interviewet, der blev gennemført ved et møde i det italienske Deputeretkammers »Cenacolo«-værelse, sponsoreret af det nyfødte »Centro Studi Machiavelli«. De øvrige talere inkluderede den tidligere Vatican-bankier Ettore Gotti Tedeschi og tidligere redaktør af ugemagasinet *Italia*, Marcello Veneziani.

Bagnai var blandt de fremtrædende talere ved det nylige møde i Milano, »Efter euroen«, med Marco Zanni, Marcello Foa, Claudio Borghi og leder af Lega Nord, Matteo Salvini.

<https://sputniknews.com/europe/201702141050653385-europe-italy-economic-crisis-globalization/>

Foto: Den italienske økonom, Alberto Bagnai.

[George Soros: Vesten må gå i krig med Rusland, eller også vil EU dø](#)

15. feb., 2017 – Under titlen »Putin er en større trussel mod Europas eksistens end ISIS«, kræver George Soros i en kronik i *The Guardian* den 11. feb., men som blev ændret 14. feb., en krig med Rusland, eller også vil EU kollapse.

»Lederne af USA og EU begår en grov fejl, når de tror, at præsident Vladimir Putins Rusland er en potentiel allieret i kampen mod Islamisk Stat«, skriver Obamas hovedstøtte. »Putins mål er at fremelske EU's opløsning, og den bedste måde at gøre dette på er ved at oversvømme Europa med syriske flygtninge.«

Galningen siger, at Ruslands militære operationer i Syrien primært har til formål at drive civile ind i EU. Han indrømmer, at, »Som sagerne står, så står EU til at gå i opløsning«, men, hævder han, det gør Rusland også. »Faktum er, at Putins Rusland og EU er engageret i et kapløb med tiden: spørgsmålet er, hvem af dem, der først kollapser. ISIS udgør en trussel mod dem begge, men det bør ikke overvurderes. Angreb, der er udført af jihadistiske terrorister kan, hvor rædselsvækkende, de end er, ikke sammenlignes med den trussel, der udgår fra Rusland.«

Soros finansierer og fremmer også den 'farvede revolution' imod Trump i Washington. Farven er brun.

[Topeurokrater ophidset over Trump](#)

13. feb., 2017 – Præsident for EU-kommissionen, Jean-Claude Juncker, som allerede for flere måneder siden sagde, at han ville træde tilbage i tilfælde af et Brexit-resultat i Storbritannien for at forlade EU, synes nu at være nærmere sin bebudelse. I et interview med Tysklands DLF-radio i går sagde Juncker, at han ikke ville genopstille til posten. Han sagde, at han var dybt bekymret over amerikanske og britiske planer om at pille EU fra hinanden, og særdeles bekymret for den mulighed, at Ted Malloch bliver den næste amerikanske ambassadør til EU. Juncker ville ikke engang udelukke, at Malloch, hvem han anklagede for intet at vide om Europa, kunne blive nægtet officiel akkreditering af EU.

Junckers embedsperiode løber frem til efteråret 2019. Han indikerede ikke, at han ville trække sig tilbage inden da, men der går rygter om, at han kunne gøre det, hvis interne EU-problemer vokser i de kommende uger: hollandske og franske valg, voksende uoverensstemmelser med Trump og lignende. I denne uge vil Juncker have sit første, direkte møde med Trump-administrationen, hvor han modtager vicepræsident Pence i Bruxelles. Andre topeurokrater vil mødes med topmedlemmer af Trumps administration, så som udenrigsminister Tillerson og forsvarsminister Mattis, som besøger Europa i denne uge.

En frygt for, at Trump kunne drive dybe kiler ind i EU og euroen, blev også udtrykt af Michael Roth, udenrigsminister for europæisk politik, der advarede EU-regeringer om ikke at underskrive bilaterale aftaler med USA, men stå sammen imod Trump og modstå Brexit-virussen.

Topeurokrater er ophidset over præsident Trump; her, EU-kommissionspræsident Jean-Claude Juncker ...

[Nazistisk Kiev-regime forsøger at gøre Vitrenko tavs med falske anklager; Appel til EU 10. februar](#)

11. feb., 2017 – Dr. Natalia Vitrenko, ukrainsk økonom og tidligere parlamentsmedlem, leder af Ukraines Progressive Socialistparti (UPS), publicerede i går en video, hvor hun fremlægger de seneste beviser på, at Ukraines Sikkerhedstjeneste (SBU) forsøger at gøre hende tavs gennem politisk motiverede falske anklager om separatisme, og også fremlægger detaljer om forsøg på at anklage hende på falsk grundlag helt tilbage til 2014. Loven, efter hvilken hun bliver anklaget, »krænkelse af Ukraines territoriale integritet«, blev vedtaget efter det amerikanskstøttede kup, der væltede Ukraines valgte præsident, Victor Janukovitj. Om mindre end to uger er det 3-års dagen for dette kup.

I går offentliggjorde dr. Vitrenko en appel om intervention, til EU's høje repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Federica Mogherini, med overskriften, »Vær med til at stoppe defameringen af et ukrainsk oppositionsparti og dets leder, Natalia Vitrenko!« (Den fulde ordlyd findes efter denne rapport; engelsk. En mere fyldestgørende redegørelse kan fås).

Den 28. oktober, 2016, var Vitrenkos parti, Ukraines Progressive Socialister, udsat for en razzia og blev besat af paramilitære styrker, der handlede på vegne af en uoverensstemmelse over ejendommen, som involverede bygningens udlejer. Indholdet af UPS' kontor, dets avis, tilknyttede organisationer og individuelle personer blev kørt af sted, hhv. beslaglagt, af SBU. I november måned advarede Vitrenko om, at SBU ville gennemgå de konfiskerede computerfiler for at finde

beviser, der kunne bruges til at genoplive en undersøgelse for kriminelle aktiviteter, af NGO'en Livets Gave, en kvindeorganisation, og af Vitrenko personligt som organisationens leder, på falske anklager om »krænkelse af Ukraines territoriale integritet«. Dette er paragraf 110 af Ukraines kriminallov, der kan give en straf på op til 10 års fængsel.

Dr. Vitrenko blev to gange forhørt af SBU i 2014, om anklager om, at organisationen Livets Gave skulle have modtaget russiske midler med det formål at bedrive det, som nogle medier ondskabsfuldt fremstillede som »propagandaarbejde for at miskreditere de ukrainske regeringsmyndigheder, fremprovokere væbnet konflikt mellem forskellige lag i befolkningen i Ukraine, incitere til etnisk had og levere informationsstøtte til at gennemføre 'folkeafstemninger' i Ukraines østlige områder.«

Tilsyneladende fandt SBU stadig ingen beviser til støtte for anklagerne mod Vitrenko med sin konfiskering af UPS' filer. I stedet opdagede Vitrenko den 4. feb., gennem en artikel i Glavkom med brandbombe-overskriften, »Domstol beslaglægger ejendom tilhørende organisation med Vitrenko som leder: mistanke om krænkelse af Ukraines territoriale integritet«, at SBU går frem med sit sagsanlæg, baseret på totalt falske beviser.

Idet hun påpeger, at Ukraines forfatning garanterer borgerne beskyttelse imod falske anklager, forklarer Vitrenko i videoen, hvad forsvarsaktiviteterne for menneskerettighederne i Livets Gave (stiftet 2000) rent faktisk var i 2012-14, hvorefter organisationen måtte indstille sine aktiviteter, fordi SBU fik dens konti indefrosset.

Vitrenko argumenterer i sin video med, at, hvis hendes økonomiske program var blevet vedtaget af Ukraine i midten af 1990'erne, da hun som parlamentsmedlem offentliggjorde det i opposition til Den Internationale Valutafonds foreskrevne deregulering og privatisering, ville Ukraine i dag have været en fremgangsrig nation; der ville ikke have været økonomiske vanskeligheder, som fik folk til at falde for kuparrangørernes slogans om det »bedre liv i Europa«, og der ville således ikke have været noget kup, intet tab af Krim og ingen opstand i Donbass, der førte til 10.000 menneskers død. Langt fra at »krænke« noget som helst, erklærer Vitrenko, at hendes program tværtimod ville have beskyttet Ukraine og garanteret landets fremtidige velstand i samarbejde med den generelle eurasiske udvikling.

Vitrenko har krævet, at artiklen fra 4. feb. på Glavcoms website trækkes tilbage, og i går udstedte hun sin appel til EU's høje repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik.

Foto: Dr. Natalia Vitrenko talte på en Schiller Institut-konferens i april, 2013.

(Det følgende er Natalia Vitrenkos appel; engelsk)

Feb. 10, 2017

To the High Representative of the European Union for Foreign Affairs and Security Policy Federica Mogherini

To the Embassies in Ukraine of:

Germany

Belarus

Italy

The Peoples Republic of China

The Russian Federation

The United States of America

France

Cc

President of Ukraine P. Poroshenko

Prosecutor General of Ukraine Yu. Lutsenko

Minister of Internal Affairs A. Avakov

Head of the Security Service of Ukraine V. Hrytsak

Human Rights Ombudsmen of the Supreme Rada of Ukraine V. Lutkovska

Appeal of the Central Committee of the Progressive Socialist Party of Ukraine:

Help Stop the Defamation of a Ukrainian Opposition Party and Its Leader Natalia Vitrenko!

The CC PSPU appeals to you to act for the cessation of the political defamation of an opposition party, the Progressive Socialist Party of Ukraine, and its leader, Doctor of Economics, Peoples Deputy of Ukraine in the 2nd and 3rd Convocations, and first female Presidential candidate in the history of Ukraine, Natalia Vitrenko.

Despite the fact that Ukraine has signed and ratified an Association Agreement with the European Union and has assumed the obligation to ensure implementation of the norms and principles of European democracy (freedom of peaceful assembly, freedom of political activity, political pluralism, the right to a fair trial, the supremacy of law, the right to respect for one's private life, the right to peacefully possess property, and the presumption of innocence), a policy of defamation, intimidation, persecution and discreditation is being carried out against our Progressive Socialist Party of Ukraine, an opposition party. Its result is to hinder the political activity of our party.

We offer several examples by way of demonstration:

1. The Ministry of Justice of Ukraine has twice refused to register the decisions of the XXIX (8 Sept. 2015) and XXX (25 June 2016) Congresses of the PSPU on amending the Program and Charter of the PSPU in accordance with the requirements of the Law of Ukraine on the condemnation of communist and national-socialist (Nazi) totalitarian regimes in Ukraine and the prohibition of propaganda of their symbols. The Ministry confronts the PSPU with unfounded claims, demonstratively refusing to work constructively on preparing the Congress documents.
2. The Ministry of Justice of Ukraine, ignoring the PSPU's appeal, refuses to enter amendments to the composition of the party's governing bodies as listed in the Register of Public Associations, which directly affects the legitimacy of the activity of the Central Committee of the PSPU, essentially blocking the activity of the party under its Charter.
3. Law enforcement agencies of Ukraine have conducted no investigation and have charged nobody in
 - The beating, by Nazis from the Azov Battalion, of participants in a peaceful demonstration organized by the PSPU on 17 March 2016 in Kyiv;
 - The forcible interference by neo-Nazis in the conduct of a legal peaceful demonstration by the PSPU on 9 May 2016 in Kyiv and the destruction of the PSPU's party symbols.
4. The Security Service, Prosecutor's Office, Ministry of Internal Affairs and courts of Ukraine, by their decisions, actions, and illegal non-action, allowed citizen A.E. Shatilin and neo-Nazis from the Azov Battalion to seize the premises of the PSPU's central office on 28 October 2016, which had been rented since 2005 from the legal owner of the premises, the Siver Ukraina company. Tenants, besides the PSPU, also included other legal entities: the editorial offices of the PSPU newspaper Dosvitni ogni, the all-Ukraine women's public organization Darzhizni (Gift of Life), the all-Ukraine public organization (AUP0) Eurasian Peoples Union, and the public organization (PO) Assembly of Orthodox Women of Ukraine. In addition to seizure of the premises, also seized were the PSPU's charter documents, letterhead, party cards and the seal of the PSPU, party literature, party symbols, the party's archive of its 20 years of activity, computer and duplicating equipment, personal data of the governing bodies and membership of the party, and personal belongings of PSPU Chairman N. Vitrenko and PSPU Deputy Chairman V. Marchenko. The day after seizure of the premises, on 29 October 2016 an SBU investigator, in coordination with the prosecutor's office, without a warrant, without a court ruling in its favor, and without informing the PSPU or the all-Ukraine women's

organization (AUWO) Dar Zhizni, conducted a research, resulting in the confiscation of property of the party and the Editorial Board of the PSPU party newspaper: hard disks with political journalistic information of the newspaper's Editorial Board, literature, party documents, and personal belongings of Natalia Vitrenko and Vladimir Marchenko. The search and seizure of this property was conducted in the absence of any criminal or administrative claims against the PSPU, but under the framework of a falsely fabricated criminal case, opened back in April 2014 against the AUWO Dar Zhizni, headed by Natalia Vitrenko. This politically motivated, completely unfounded and unproven criminal case had in effect been frozen for two and a half years. A criminal case was opened on 29 October 2016 in the matter of the seizure of the premises and property of the PSPU and the editorial offices of the party newspaper; on 12 December 2016 the PSPU and the Editorial Board of Dosvitni ogni, the AUWO Dar Zhizni, the AUPU Eurasian Peoples Union, and the PO Assembly of Orthodox Women of Ukraine, as well as N. Vitrenko and V. Marchenko personally, were recognized as aggrieved parties. Nonetheless, neither the investigator in that case, the prosecutor's office, nor the SBU has taken any action since that time (three and a half months!) in defense of the interests of the PSPU, the Editorial Board of the party newspaper, the public organizations, and the party leadership.

The appeals of PSPU Chairman N. Vitrenko to President of Ukraine P. Poroshenko, Prosecutor General of Ukraine Yu. Lutsenko, head of the Security Service of Ukraine V. Hrytsak, did not prompt them to defend the rights of the political party, the public organizations, or the journalists.

In effect the PSPU has been deprived of the possibility of defending its rights in court. Even the legal owner of the premises, the Siver Ukraina company, is unable to lodge a complaint against the search and property-seizure actions of the SBU and the prosecutor's office, because the case has not been transferred from the primary court (the Pechersky District Court of the city of Kyiv) to the Appeals Court of the city of Kyiv for two months, so far.

5. Furthermore, the Security Service of Ukraine and the prosecutor's office, with the assistance of the investigating judge of the Pechersky District of the city of Kyiv, carried out searches on 18 November 2016 and 20 January 2016, and on 23 January 2017 property was seized by order of the court—property of persons unknown and having nothing whatsoever to do with the PSPU, Natalia Vitrenko, or the women's organization she heads.

This search and seizure was done, it bears repeating, under the falsely fabricated criminal case against the all-Ukraine women's public organization Dar

Zhizni, which the Ukrainian government continues to use for purposes of defaming N. Vitrenko, accusing her of infringing the territorial integrity of Ukraine.

6. The Ukrainian media, carrying out political instructions to defame N. Vitrenko and make her a target for terrorists, publish false information on the basis of information from the SBU and the prosecutor's office, and ascribed non-existent crimes to Natalia Vitrenko.

The Central Committee of the Progressive Socialist Party of Ukraine is convinced that these actions by the Ukrainian authorities are politically motivated, for the purpose of impeding the activity of this opposition political party and its leader, Doctor of Economics, Peoples Deputy of Ukraine in the 2nd and 3rd convocations, and first female Presidential candidate in the history of Ukraine, Natalia Mikhailovna Vitrenko.

The CC PSPU asks you to consider our Appeal to help the PSPU, the Editorial Board of Dosvitni ogni newspaper, and the other public organizations named above, to carry out their lawful activity in accordance with the European Convention on Human Rights and the practice of the European Court of Human Rights, which the nation of Ukraine has undertaken the obligation to honor.

On behalf of the CC PSPU, Chairman of the PSPU, Natalia Vitrenko.

RADIO SCHILLER den 15. februar 2017: Vestlige efterretningstjenster modarbejder Trump

Med formand Tom Gillesberg

En ny mulighed

Leder fra LaRouchePAC, 9. februar, 2017 – I en ekstraordinær og inspirerende diskussion med LaRouchePAC's Komite for Politisk Strategi den 6. feb., viste Lyndon LaRouche, at præsident Trumps topmøde med Japans premierminister Shinzo Abe den 10.-11. feb. åbner døren for USA til at tilslutte sig »det nye

arrangement mellem nationer«, der inkluderer de igangværende russisk-japanske aftaler, Bælt-og-Vej-initiativet, som anføres af Kina, og de andre hermed relaterede, revolutionære nye funktioner af verden i det 21. århundrede. Den første artikel i det netop, den 10. februar, udkomne nummer af »*Executive Intelligence Review*«, *EIR*, med overskriften, »[Vælg derfor livet](#)«, opsummerer denne diskussion, som fandt sted den 6. feb., og vil ikke blive gengivet her. I stedet vil vi blot pointere nogle af de seneste hovedudviklinger, der markerer denne historiske mulighed, en mulighed, som, bemærkede hr. LaRouche, kun vil stå åben i et begrænset tidsrum – med mindre den gribes nu, gennem hans »[Fire Nye, Økonomiske Love](#)« fra juni 2014.

Som vi tidligere har fortalt, så forlyder det, at premierminister Abe kommer til Washington med et tilbud om investeringer i højteknologi, inkl. højhastighedstog, og som vil skabe 700.000 amerikanske jobs. Han forventes også at tilbyde samarbejde om forskning inden for højteknologiske områder, inkl. avanceret kernekraft. Derudover handler Abes mission til Washington, som i dag rapporteredes af *Nikkei Asian Review*, om, at Abe vil foreslå dannelsen af et permanent, amerikansk-japansk, økonomisk råd, der på den japanske side skal ledes af finansminister Taro Aso, der også er vicepremierminister, og på den amerikanske side af vicepræsident Mike Pence.

Samtidig med premierminister Abes ankomst til Andrews Air Force Base torsdag aften, rapporterede *Mainichi*, »vil Abe søge at diskutere måder med Trump, som kan styrke bilateral handel og investering til gavn for det større, asiatiske Stillehavsområde ... iflg. japanske myndigheder.«

I diskussionen den 6. februar havde Lyndon LaRouche indbefattet hele dette initiativ fra Abes side over for USA, i den sammenhæng, som er Japans nye aftaler med Rusland om betydeligt, økonomisk samarbejde, der fører frem til en fredsaftale. Med hensyn til dette japansk-russiske aspekt, rapporterede *Mainichi* i går, at datoen den 7. februar var »De Nordlige Territoriers Dag« i Japan, hvor, hvert år, de japanske indbyggere, der i 1945 blev udvist af disse øer af sovjet-russerne, samt deres efterkommere, samles omkring øernes tilbagevenden til Japan. Men denne gang talte premierminister om det i sin »fremgangsmåde«, der »tilsigter at styrke gensidig tillid gennem fælles projekter og at føre til indgåelse af en fredsaftale«. Meningsmålinger, der blev gennemført kort tid efter Abes topmøde med præsident Putin i Japan i december, viste, at omkring 60 % af den japanske befolkning støttede denne »nye fremgangsmåde«.

»Sputnik« rapporterede dette samme dag, som den japanske udenrigsminister Kishida indkaldte til det første møde i et interministerielt råd i den japanske regering, om samarbejde med Rusland om Kurillerne (eller de Nordlige Øer). »Jeg

vil gerne bede alle interesserede ministerier om at begynde at overveje fælles økonomiske projekter med Rusland, inkl. inden for fiskeri, turisme, sundhedspleje og miljøbeskyttelse«, sagde Kishida. »Disse projekter bør være økonomisk fordelagtige for både Japan og Rusland.« Lyndon LaRouche understregede i særdeleshed denne sidste pointe, »økonomisk fordelagtig for begge parter«, tidligere på dagen.

Det rapporteres yderligere, at premierminister Abe vil besøge Rusland to gange i år og afholde topmøder med Vladimir Putin under begge besøg. Datoen for det første besøg vil blive fastsat til første halvdel af 2017, og det andet besøg bliver til Vladivostok Øst Økonomiske Forum i september.

På den amerikansk-kinesiske side har præsident Trump onsdag sendt et brev til Kinas præsident Xi Jinping. Teksten er ikke blevet offentliggjort, men begge parter sagde, at brevet takkede præsident Xi for hans lykønskingsbudskab i anledning af Donald Trumps indsættelse, overbragte ønsker for det kinesiske folk i anledning af Lanternefestivalen den 11. februar og 'Hanens År', og sagde, at præsident Trump ser frem til at udvikle en »konstruktiv relation« med Kina. Som svar sagde talsmand for det Kinesiske Udenrigsministerium, Lu Kang, at, »Kina tilskriver udviklingen af relationen med USA stor betydning«. Kina og USA har begge et ansvar for at sikre fred og stabilitet i verden og fremme global udvikling og velstand. »Samarbejde er det eneste rette valg for Kina og USA.«

På den amerikansk-russiske side bekræftede talskvinde for det Russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, i dag, at Rusland og USA i øjeblikket arbejder på muligheden for et møde mellem den hhv. russiske og amerikanske udenrigsminister, Sergei Lavrov og Rex Tillerson, på sidelinjen af G20-udenrigsministermødet i Bonn den 16.-17. februar.

I går kom udenrigsminister Lavrov med kommentarer i anledning af offentliggørelsen af dokumenter fra 1943, fra Sovjetunionens Udenrigsministerium. Under en meget bevægende genkaldelse af dette afgørende krigsår, sagde han:

»Til trods for, at de allierede forfulgte hver deres interesser, var de i stand til at hæve sig over splittelser og uoverensstemmelser og slå sig sammen for at besejre den nazistiske ideologi. Dette fremgår tydeligt af dokumenterne om Udenrigsministerkonferencen i Moskva i oktober 1943, og af De Tre Stores konference i Teheran, i november-december, 1943. Under disse begivenheder diskuterede deltagerne afgørende spørgsmål, som, blandt andre ting, havde relation til verdensordenen efter krigen og oprettelsen af De forenede Nationer. I dag, hvor det internationale samfund konfronteres med den internationale

terrorismes og ekstremismes svøbe, der ikke har fortilfælde, er denne erfaring med alliance og samarbejde for at adressere fælles opgaver særlig vigtig.«

Foto: Japans premierminister ankom torsdag til Washington, til topmøde med præsident Trump den 10.-11. febr. Foto fra tidligere lejlighed.

Vogt jer for Soros' humanitære tiltag!

6. feb., 2017 – Lige i rette tid for EU's særlige flygtningetopmøde på Malta den 3. feb., fremlagde det Soros-associerede European Security Initiative – der også var med til at skabe Det Europæiske Råd for Udenrigsrelationer i Bruxelles, finansieret af Soros – en plan for EU-aftaler, med EU-Tyrkiet-aftalen som model, for at nedbringe strømmen af flygtninge fra Afrika. På den ene side skal EU-grænsekontrollagenturet Frontex og dets efterfølger beskytte Europas sydlige grænser og styre, hvor flygtningene bliver landsat – fortrinsvis i Italien og Grækenland. På den anden side må der forhandles om aftaler for at tage flygtningene tilbage med nordafrikanske lande, men også med stater som Gambia og Nigeria, med genplaceringsprogrammer »i stor skala« i samarbejde med FN's Flygtningehøjkommissariat.

Alt dette skal ske for at nedbringe det totale antal flygtninge til 100.000 om året og ville gøre detentionslejrene i Nordafrika overflødige, fremfører ESI i det, der kun rent overfladisk ser ud som et humanitært alternativ til de politikker, der i øjeblikket diskuteres af EU.

Planen, præsenteret af ESI-direktør Gerald Knaus, der også udarbejdede grundlaget for omtalte aftale mellem EU og Tyrkiet, hænger sammen med et andet Soros-projekt ved navn »Humanity Ventures«, som han og firmaet MasterCard netop har præsenteret ved det nylige Davos Økonomiske Verdensforum. Her ville et netværk af NGO'er og lignende tage sig af flygtninge, i samarbejde med MasterCard og hjælpeorganisationer, mht. husly, mad, lægebehandling og lignende. Dette er øjensynligt en »win«-situation for Soros, der ønsker at rekruttere andre selskaber til at deltage, med en indsprøjtning på op til \$500 million; heraf kunne \$50 million gå til Humanity Ventures. Denne flygtninge-catering, der slås op som et alternativ til den nuværende gren for menneskehandel, forventes også at skabe en smuk profit for dem, der deltager i den.

Grækenland: Vi skal have en Grexit-debat eller forberede eurozonens kollaps

2. februar, 2017 – Nogle græske politikere kræver, at Grækenland forbereder sig på eurozonens kollaps eller også forlader den i hælene på Italien, hvis det forlader eurozonen. Syriza-partiets talsmand, Nikos Xydakis, sagde til det græske Skai Tv, at parlamentsmedlemmer bør afholde en debat om Grækenlands medlemskab af euroen.

Xydakis, en tidligere minister for EU-anliggender, fremførte, at »der bør ikke være nogen tabuer, når vi taler om menneskers skæbne. Vi har nået et punkt, hvor befolkningen ikke længere har nogen udholdenhed tilbage. Jeg mener, at vi må have en politisk og national diskussion, hvis lige ikke har fundet sted i løbet af de seneste syv år. Denne diskussion må naturligvis udgå fra parlamentet.«

Udtalelsen gav anledning til hysteri fra oppositionen, og også internt i Syriza.

Xydakis udlagde sin respons til angrebene imod ham og sagde, at han ikke var fortaler for en tilbagevenden til drakmen, men klart erklærede: »Jeg gentager, hvad jeg sagde sidste gang: Vi må have en offentlig, seriøs og ansvarlig diskussion om de historiske udfordringer, det græske folk står overfor, og se på de mest brugbare sammensætninger. En diskussion i offentligheden, i institutionerne – eller i cafeer, eller bag kulisserne. De stadig mere besværlige betingelser for vore memoranda kræver en stadig mere grundig strategisk og politisk debat.«

»I denne ånd talte jeg for, at ingen diskussion bør dæmoniseres for at borgerne kan få et klart billede, der stemmer overens med virkeligheden. Jeg har aldrig støttet en tilbagevenden til drakmen ... Det er blot fordi, vi ved, at en kaotisk overgang er til skade for det græske folk.«

Han satte spørgsmålstegn ved, at euroen skulle være »uigenkaldelig«, og sagde, »Der er ingen, der ved, hvad eurozonen vil være om et par år«. Desuden sagde han, »at forlade eurozonen i dag, under de betingelser, der er fremsat af [den tyske finansminister Wolfgang] Schäuble, ville ikke være favorabelt.«

Xydakis er ikke medlem af Syrizas gamle garde, men er tidligere chefredaktør for

Kathimerini, den førende liberale avis, hvilket betyder, at hans kommentarer har lidt mere vægt.

Medlem af EU-parlamentet for Syriza, Stelios Koulogou, sagde, at, hvor det ville være »selvmord« for Grækenland at være det første land til at forlade eurozonen, så bør Grækenland ikke desto mindre have en plan parat for det tilfælde, at eurozonen opløses; 19 af EU's nuværende 28 medlemsstater, kollektivt kendt som eurozonen, bruger i øjeblikket enhedsvalutaen, euroen.

Kouloglou, som talte på Schiller Instituttets konference i Paris i juni, 2015, satte også spørgsmålstegn ved, at euroens fremtid skulle være fastlagt. Han krævede, at regeringen udarbejder en nødplan for et sådant scenarie: »Vi må være forberedt på enhver eventualitet ... Regeringen bør gå i gang med at arbejde på en plan«, sagde han til Action FM radio, iflg. den britiske avis *The Guardian*.

Han sagde, at Grækenland ikke bør lægge Grexit frem på forhandlingsbordet, fordi det ville spille i hænderne på Schäuble, der ønsker at vælte den græske regering og sætte partiet Ny Demokrati tilbage ved magten. Han sagde imidlertid, »Italien kunne forlade eurozonen. Hvis det sker, bør Grækenland gemme sig bag det og så forlade eurozonen.«

Formand for EU-rådet Donald Tusk: Europa konfronteres med eksistentiel trussel fra Rusland, Kina og nu USA

31. jan., 2017 – Når man hører de europæiske »lederes« seneste ords kvalder, ved man ikke, om man skal le eller tilkalde en ambulance, så disse stakkels mennesker kan komme i ordentlig lægebehandling, af hensyn til offentlighedens sikkerhed. Nu har formanden for Det europæiske Råd, Donald Tusk, fra Polen, en af Den europæiske Unions tre »præsidenter«, krævet, at Europa forener sig imod den eksistentielle trussel, som udgøres af Rusland, Kina – og nu USA!

I et brev, skrevet til EU-medlemsnationernes ledere forud for EU-topmødet i Malta i denne uge, advarer Tusk om, at EU's udfordrere er »farligere end nogensinde«. Disse farer, der kommer fra et »selvhævdende Kina, især på havene; Ruslands aggressive politik mod Ukraine og dets naboer; krig, terror og anarki i Mellemøsten og Afrika, hvor radikal islamisme spiller en hovedrolle, såvel som

også bekymrende erklæringer fra den nye, amerikanske administration, gør vores fremtid yderst uforudsigelig«. I anden række udgøres farerne af euro-skepticisme og de pro-europæiske elitors svaghed.

Men for Tusk er truslen fra udlandet langt den farligste: »I dag må vi klart hævde vores værdighed, et forenet Europas værdighed – hvad enten vi taler med Rusland, Kina, USA eller Tyrkiet... Vi må gøre det ganske klart, at opløsningen af Den europæiske Union ikke vil føre til genoprettelsen af en eller anden mytisk, fuld suverænitet af dens medlemslande, men derimod til deres reelle og faktiske afhængighed af de store supermagter; USA, Rusland og Kina. Kun sammen kan vi være helt uafhængige.« Med andre ord, hvis man forsøger at genvinde ens suverænitet fra EU, så bliver man en del af det Nye Paradigme!

(Tusk kunne have været mere farverig og advaret om truslen fra barbarerne fra de russiske stepper, den gule trussel, tyrken og dem, der pønser på at fratage kongerne deres guddommelige ret til at herske.)

Ifølge den tyrkiske avis *Yeni Safak* sagde europæiske diplomater, at højtplacerede nationale regeringsfolk og diplomater havde diskuteret en mulig respons til Trump ved et møde i Bruxelles mandag, men mere fattede personer advarede om, at europæerne ikke skulle handle overilet og fremmedgøre en hovedallieret.

Foto: Formand for Det europæiske Råd, Donald Tusk

[Solen er gået ned for Det britiske Imperium;](#) [Tiden for et Nyt Paradigme er kommet!](#) [Inkl. uddrag af interview med EU-parlamentsmedlem Marco Zanni](#)

Den aktuelle frontlinje her i USA, langs med hvilken denne kamp om USA's sjæl bliver udkæmpet, er kampen for at genindføre Glass-Steagall som landets lov i USA. Vi cirkulerer fortsat appellen, som kan ses på www.lpac.co/trumpsotu. ([Appellen på dansk her](#)). Denne appel kræver, at Donald Trump, senest ved sin

Tale til Unionen den 28. februar, engagerer sig forpligtende over for den fulde, strengt originale Franklin Roosevelt bankopdeling, Glass/Steagall-loven – som han krævede under sin valgkamp. Det er om præcis én måned, og det er vores mål at få 10.000 underskrifter på denne appel. Vi vokser støt, men vi må vokse meget hurtigere.

Denne kamp finder sted parallelt med den aktuelle mobilisering, som blev igangsat af hr. LaRouche i mandags, for at afvise Steven Mnuchins nominering til USA's finansminister. Steven Mnuchins udtrykkelige og åbne modstand mod genindførelsen af den fulde Franklin Roosevelt Glass-Steagall, som blev afsløret under senator Maria Cantwells spørgsmål torsdag i sidste uge under Senatshøringen for hans godkendelse, bør ikke komme som nogen overraskelse, hvis man tager i betragtning, at Steven Mnuchin var en direkte forretningspartner i mindst femten år, en medarbejder til ingen ringere end George Soros; den erklærede fjende af den tiltrædende Trump-administration.

Undertitel: Økonomisk værdi ligger i det, der skabes for fremtiden, og ikke i, hvad det måtte være værd i dag!

Matthew Ogden: Det er i dag den 27. januar, 2017, og dette er vores ugentlige fredags-webcast fra LaRouchePAC.com. Med mig i studiet i dag har jeg Jason Ross, en kollega; og via video har vi Bill Roberts fra Detroit, Michigan, som er medlem af LPAC Policy Committee.

Vi mødes i dag præcis en uge efter indsættelsen af Donald Trump som USA's nye præsident. Vi befinder os en uge inde i den nye administration. Vi har i dag sammensat en udsendelse, som vi føler, er afgørende med hensyn til de nødvendige elementer i den aktuelle kamp her i USA. Jason Ross vil give os en præsentation af fremgangsmåden med national (statslig) bankpraksis efter Hamiltons principper, og hvordan, vi rent faktisk kan skabe en økonomisk genrejsning i USA efter hr. LaRouches Fire Love. Fra Bill Roberts vil vi høre om en plan for et beskæftigelsesprogram, for atter at få produktive arbejdere i job, og for at uddanne den opvoksende generation i de nødvendige, produktive færdigheder, og som til dels er modelleret efter Franklin Roosevelts Civilian Conservation Corps, CCC.

Men før dette vil vi høre et uddrag af et interview med et italiensk parlamentsmedlem, Marco Zanni, som blev interviewet i går på larouchepac.com af Paul Gallagher, der vil præsentere interviewet om lidt.

Men lad mig begynde med at give en hurtig gennemgang af den situation, vi befinder os i, og trække frontlinjerne op i kampen om USA's sjæl. Tidligere på

dagen talte vi med Lyndon og Helga LaRouche. Helga LaRouches standpunkt var meget klart; hun sagde, at USA har et presserende valg at træffe. Valget er mellem at falde ind i det, som Theresa May, Storbritanniens premierminister – der i går kom til Philadelphia og i dag er i Washington for at fejre den såkaldte »særlige relation« mellem USA og UK – i går talte for, og som er at »forny den 'særlige relation' for den Nye Tidsalder« mellem USA og det, hun kaldte et »fornyet, globalt Storbritannien«. Man kunne også sige, at hun holdt en tale om, hvordan man skulle gøre Det britiske Imperium stort igen. Så det er det ene valg.

Det andet valg er at følge op på det, som udenrigsminister Sergei Lavrov i går sagde i den russiske Statsduma, det russiske parlaments underhus, med hensyn til perspektivet for et nyt, internationalt paradigme, bygget op omkring det, han kaldte for »en trepartsrelation«, mellem USA, Rusland og Kina, og, som Helga LaRouche korrekt indføjede her, nemlig en firmagtsrelation, der også omfatter Indien.

Her er en idé om, hvad det var, Sergei Lavrov i går sagde om dette – det bliver selvfølgelig ikke rapporteret i de amerikanske medier. Han sagde det følgende:

»Vi mener, at, i takt med, at Rusland, USA og Kina opbygger deres relationer, bør denne trekant ikke være lukket eller rettet mod projekter, der kunne bekymre andre stater. [De bør være] åbne og retfærdige. Jeg er overbevist om, at Ruslands, USA's og Kinas økonomiske struktur er af en sådan art, at de i væsentligt grad komplementerer hinanden i den materielle og fysiske sfære.

Med hensyn til internationale sikkerhedsproblemer, så spiller disse tre lande en meget vigtig rolle. Rusland og Kina har begrænset forsøg på at introducere konfronterende, magtbaserede løsninger i verdenspolitik. Vi forventer, at Donald Trump, der har bekræftet, at han er forpligtende engageret til primært at fokusere på amerikanske [nationale] problemer og opgive indgriben i andre staters interne anliggender, vil gøre det samme.«

I respons til Sergei Lavrovs udtalelser sagde en talsmand for det Kinesiske Udenrigsministerium følgende:

»Kina, Rusland og USA er de førende, globale magter, og de er permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd. Vi har et stort ansvar for global fred, stabilitet og udvikling. »Kina har derfor til hensigt at intensivere samarbejdet med USA og Rusland og bidrage i fællesskab til at løse opgaver og udfordringer i den moderne verden.«

Dette er præcis, hvad Lyndon og Helga LaRouche har krævet, med hensyn til, at USA opgiver 16 års Bush/Obama-politik og vedtager det nye paradigme og, omsider, går sammen med Rusland, Kina og Indien i denne stormagtsrelation for at gøre en ende på Det britiske Imperium én gang for alle. Vi er ikke interesseret i et nyt »globalt Storbritannien«. Vi er ikke interesseret i »atter at gøre Det britiske Imperium stort«. Vi er interesseret i at igangsætte et nyt paradigme for internationale relationer, med en økonomisk udvikling af hele planeten, til gode for hele den menneskelige race.

Den aktuelle frontlinje her i USA, langs med hvilken denne kamp om USA's sjæl bliver udkæmpet, er kampen for at genindføre Glass-Steagall som landets lov i USA. Vi cirkulerer fortsat appellen, som kan ses på www.lpac.co/trumpsotu. ([Appellen på dansk her](#)) Denne appel kræver, at Donald Trump, senest ved sin Tale til Unionen den 28. februar, engagerer sig forpligtende over for den fulde, strengt originale Franklin Roosevelt bankopdeling, Glass/Steagall-loven – som han krævede under sin valgkamp. Det er om præcis én måned, og det er vores mål at få 10.000 underskrifter på denne appel. Vi vokser støt, men vi må vokse meget hurtigere.

Denne kamp finder sted parallelt med den aktuelle mobilisering, som blev igangsat af hr. LaRouche i mandags, for at afvise Steven Mnuchins nominering til USA's finansminister. Steven Mnuchins udtrykkelige og åbne modstand mod genindførelsen af den fulde Franklin Roosevelt Glass-Steagall, som blev afsløret under senator Maria Cantwells spørgsmål torsdag i sidste uge under Senatshøringen for hans godkendelse, bør ikke komme som nogen overraskelse, hvis man tager i betragtning, at Steven Mnuchin var en direkte forretningspartner i mindst femten år, en medarbejder til ingen ringere end George Soros; den erklærede fjende af den tiltrædende Trump-administration. George Soros, den førende finansielle støtte til Barack Obama, og som personligt i høj grad har været årsagen til, at Glass-Steagall ikke er blevet genindført i løbet af de seneste otte år. George Soros, der, under Davos Økonomiske Verdensforum, erklærede sin hensigt om at forårsage Trump-administrationens fiasko. Hvilken bedre måde at forårsage Trump-administrationens fiasko end ved at installere en muldvarp internt i Trump-administrationen på højeste niveau, i form af Steven Mnuchin?

Vi har Soros' generalieblad. Det kan læses på larouchepac.com websiden, og det er en hovedartikel i den seneste udgave af vores avis, *The Hamiltonian*. (Se Leder, 26. jan: [»Hold George Soros' allierede Steven Mnuchin væk fra Trumps Finansministerium!«](#)) Soros er et ledende værktøj for Det britiske Imperium, der anstifter »farvede revolutioner« og afsættelser af regeringer i hele verden – præcis det, nogle mennesker frygter, er ved at blive planlagt af Soros og andre

at skulle finde sted her i USA, imod den nye administration.

Forbindelsen til Steven Mnuchin er meget klar. Efter at Mnuchin arbejdede for Goldman Sachs i 12 år, blev Mnuchin rekrutteret af George Soros til at arbejde for selveste Soros Fund Management. Han kørte SFM Capital, han stiftede Dune Capital Management og, i ledtog med George Soros og et slæng af andre hedgefundoperatører, købte de IndyMay ud [Independent National Mortgage Corp.] og forvandlede det til det, der fik navnet OneWest Bank. Dette er den berygtede maskine, der sætter folk ud af deres hjem. Dette vækker voldsom opmærksomhed blandt kredse i det Demokratiske Parti i Senatet.

Men den historie, man *ikke* fortæller, er netop forbindelsen til George Soros. Denne George Soros-historie er den sande historie, der *må* fortælles. Og dette er som sagt forsiden af den seneste udgave af *The Hamiltonian*. Hele Soros' generalieblad kan ses på larouchepac.com websiden. Det må cirkuleres for at afsløre det faktum, at Steven Mnuchin er ved at blive kørt i stilling til at være muldvarp for Wall Street/London/Soros, og som er plantet på allerhøjeste niveau i den tiltrædende Trump-administration. Hvis hans rolle ikke afsløres, og hvis Mnuchins nominering til finansministerposten ikke bliver afvist, vil der ikke være nogen som helst måde, hvorpå vi kan lykkes med at skabe den form for økonomiske genrejsning efter LaRouches/Hamiltons principper, som vi har forklaret, og som begynder med en tilbagevenden til den originale Glass-Steagall.

Denne kamp for Glass-Steagall er, igen, kampfronten og kampens centrum. Det drejer sig ikke kun om vores nationalpolitik. Dette er en international kamp. Dette er en kamp om de transatlantiske nationers fremtid. Vil de fortsat være undersåtter i Det britiske Imperium og dets apparat, City of London/Wall Street, eller, vil disse nationer blive sat fri, befriet, fra dette apparat, så de kan tilslutte sig dette nye, internationale paradigme – Rusland, Kina og det, der må blive til en treparts-, eller firparts-relation, med USA og Indien.

Folk i hele verden følger med i denne kamp internt i USA, i takt med, at den udspiller sig, time for time, en kamp mand og mand imellem over genindførelsen af Glass-Steagall i disse første dage af det nye præsidentskab.

For at give et eksempel på dette, vil jeg afspille et par minutter fra interviewet med Marco Zanni, italiensk parlamentsmedlem i EU-parlamentet og en førende tilhænger af Glass-Steagall i Europa og en person, der har arbejdet med LaRouche-bevægelsen både i Europa og i USA i løbet af de seneste par år i denne kamp for at genindføre Glass-Steagall. Han blev interviewet af Paul Gallagher, *Executive Intelligence Reviews* redaktør for økonomi. Som man ser under Pauls

introduktion af Zanni, så var han i Washington, D.C., for lidt over et år siden for en række møder om nødvendigheden af at vende tilbage til Glass-Steagall.

VIDEOINTERVIEW (Uddrag):

Paul Gallagher: Du var i USA i sommeren 2015 om disse spørgsmål, især om Glass/Steagall-loven i både USA og Europa. Du mødtes med medarbejdere i Kongressen og med nogle Kongresmedlemmer i begge Huse. Så du har nogen indsigt i dette. Hvad søger du i USA, nu?

Marco Zanni: Det er meget vanskeligt at se ret meget af, hvad den nye administration vil gøre mht. Glass-Steagall. Hvis man ser på, hvad hr. Trump har sagt, så støtter han sandsynligvis den form for bankregler, der også kunne omfatte en bankopdeling og genindførelse af Glass-Steagall. Men samtidig ser jeg også det faktum, at han, til en masse topoppositioner, i højtplacerede stillinger, hyrer tidligere investeringsbankfolk, der kommer fra Goldman Sachs og andre investeringsbanker.

Og også, at flertallet af de Republikanske kongresmedlemmer sandsynligvis ikke støtter en genindførelse af Glass-Steagall. Men, hvis hr. Trump er overbevist om, at USA har brug for en ny bankreform, grundlæggende set en ny slags Glass-Steagall for USA, så tror jeg, han meget, meget hurtigt, og meget, meget let, kan gøre sin indflydelse gældende og få Kongressen, det Republikanske Parti og hele sit team til at arbejde for denne form for reform.

Da jeg sidste år var i D.C., var det meget vigtigt for mig at vise, hvordan indvirkningen af blot bankregler kunne være farligt for en økonomi. Jeg viste eksemplet med Italien og Den europæiske Union. Så jeg bad medlemmer af Kongressen, som jeg mødte i 2016, om at gennemgå Dodd/Frank-loven, jeres banklov, fordi den er meget farlig. Der er bestemmelser om en regel for bail-in (ekspropriering af visse typer af bankindsud) i jeres Dodd/Frank-banklovgivning. Virkningen af bail-in i det europæiske banksystem har været meget, meget farlig. Ser man på aktieprisen for Deutsche Bank, f.eks., eller for italienske banker, så er aktieprisen og aktiemarkedet for disse banker faldet med gennemsnitligt mere end 70 % fra det øjeblik – altså fra januar, 2016 – hvor reglen om bail-in trådte i kraft i EU.

Denne regel er meget farlig. I har denne regel i Dodd-Frank. Den er aldrig blevet anvendt, men det kunne den blive om kort tid; så jeg mener, at I må revidere Dodd/Frank-loven. Jeg mener, at, hvis Trump vil gå ind for dette, vil han få støtte fra en meget stor del af det Demokratiske Parti, fra Bernie Sanders, mange kongresmedlemmer, som jeg mødte under mit besøg i D.C.

Gallagher: Jeg skal sige her, at LaRouchePAC i øjeblikket befinder sig i en mobilisering omkring en national appel. Det forlyder, at den første tale, Trump vil holde til begge Kongreshuse, bliver den 28. februar: vi er i en national mobilisering omkring en appel, der kræver, at han lover og fremstiller Glass-Steagall til denne Kongressamling den 28. februar – om kun én måned. Lyndon LaRouche har også krævet en afvisning af Steven Mnuchins nominering, en af de personer, du refererer til, til finansminister. Under hans høring i Senatet udtalte han sig ligefremt imod Glass-Steagall; på trods af den kendsgerning, at spørgeren (senator Maria Cantwell) mindede ham om, at den præsident, der har nomineret ham, i sin kampagne havde lovet at genindføre Glass-Steagall. LaRouche har krævet, at Mnuchin afvises og holdes ude af Finansministeriet.

Hvis der er mere, du ønsker at få frem til folk, der ser denne kanal i særdeleshed, så vær så god.

Zanni: Blot en sidste ting: Det er virkelig gode nyheder med denne appel, som I lancerer i USA; for borgernes støtte er meget vigtig mht. at få politikere til at vedtage den rette lovgivning omkring banker og bankregler. Hvad med Europa? Og hvad med den amerikanske administrations næste skridt? Jeg håber, at den holdning, som den amerikanske administration fremlægger i forhold til Europa og Den europæiske Union, vil blive meget positiv for Italien. For at kunne træde ud af euroen har vi brug for støtte fra USA, og også fra Rusland. Så det er meget vigtigt, at den nye, samarbejdende holdning, som hr. Trump indtager mht. hr. Putin, til Rusland og til andre, fremvoksende økonomier, har en positiv virkning mht. at ødelægge konstruktionen af Den europæiske Union og genopbygge Europa. Et Europa, der bygger på suveræniteten og frihed for nationer, og et samarbejdende Europa, der kunne fungere godt og også kunne samarbejde med USA fra den ene side, og med Rusland og det asiatiske område fra den anden side. Så vi har altså brug for begge siderne, brug for USA og Rusland, for at blive af med dette imperie-projekt, som er Den europæiske Union. Jeg håber, at hr. Trump vil fastholde sin holdning, vil bevare denne meget kritiske holdning, han har til EU, til Tyskland og til Europa. Vi kunne have et Italien, der forlader euroen og [kan ikke høres, 19:12] Europa, der genopbygger en ny historie; en ny ramme, der bygger på mere samarbejde, mere økonomisk vækst og flere jobs og mere investering. Det er mit håb, og det er min appel til den nye, amerikanske regering.

Gallagher: Fantastisk. Vi har talt i en halv time med Marco Zanni, medlem af EU-parlamentet.

[\(Hele videoen med Marco Zanni kan ses her\)](#)

ECB's Mario Draghi kræver en løsesum for, at Italien kan forlade euroen

24. jan., 2017 – I et fundamentalt skift har præsident for Den europæiske Centralbank Mario Draghi for første gang diskuteret muligheden for, at et land kan forlade euroen. Dette gjorde Draghi i et skriftligt svar på en forespørgsel fra medlemmer af Det europæiske Parlament, Marco Zanni og Marco Valli. Draghis brev til de to medlemmer har skabt hovedoverskrifter i de internationale finansmedier den 23. jan. Draghis brev kan læses på engelsk her:

https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/170120letter_valli_zanni_1.en.pdf?be6aea5c0aa3596d1d08149b510ea707

Draghi har imidlertid krævet en løsesum på €359 mia. for, at Italien kan forlade euroen.

Disse €359 mia. svarer til Italiens nuværende gæld i »TARGET2« clearingsystemet blandt eurozonens centralbanker (Eurosysteem). »Hvis et land forlader Eurosysteem, må dets nationale centralbankers krav til eller skyld til ECB fuldt ud afregnes«, skrev Draghi.

TARGET2 er et clearingsystem for betalinger over grænser blandt nationale centralbanker inden for Eurosysteem. Det vedrører overførsel af såkaldte »centralbankpenge«, dvs., betalinger, der ikke er relateret til kommercielle kreditter.

I respons til Draghi kaldte Marco Valli TARGET2-regnskabet for »et illegitimt regnskab, der rent teknisk kan tilbagevises«, i en udtalelse, som rapporteres af Rom-avisen *Il Tempo*. Denne gæld »er forårsaget af dem, der ønskede at holde europrojektet i live for enhver pris. Så lad Romano Prodi, Mario Draghi, alle de regeringer, der forsvarede det, og alle de andre sponsorer af denne katastrofe [tage ansvaret]. Italienerne har aldrig vedtaget at støtte enhedsvalutaen. Vi har længe krævet en debat i Europa om en kontrolleret opløsning af Eurozonen, i betragtning af den tekniske og politiske umulighed i at gennemføre et bæredygtigt valutaprojekt.«

Valli sagde imidlertid, at han var glad for, at Draghi har åbnet debatten.

»Frem til i går, var den blotte tanke« om at forlade euroen »et tabuemne, men fra i dag at regne ser det ud til, at sloganet 'for enhver pris' ikke længere gælder. Mario Draghi har indirekte indrømmet, med en tilsløret trussel, at et land kan forlade Eurozonen«.

Foto: Medlemmer af Det europæiske Parlament for Italien, Marco Zanni (venstre) og Marco Valli.

Trumps ankomst er en global udvikling, om han erkender det eller ej

*Leder fra LaRouchePAC, 22. januar, 2017 – Fra Tysklands udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier lyder et klagende, men sandt råb, i en kronik i dag i *Bild am Sonntag*: »Der er meget, der står på spil i dag – med valget af Donald Trump er den gamle, 20. århundredes verden endegyldigt forbi.«*

Og fra Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger, som i Kina bliver kaldt »Silkevejsladyen« på grund af, at hun i 30 har været forkæmper for projekter og institutioner i Verdenslandbroen, lyder det: »Steinmeier ved imidlertid ikke, hvad den nye orden er, men det gør vi. Han erkender, at en ny æra er indvarslet. Men formålet med denne nye æra er, kan vi etablere en ny orden for menneskedens almene vel?«

Uanset, hvor ofte præsident Donald Trump gentager, »Amerika først«, så er og bliver valget af ham et internationalt fænomen, som drejer sig om en igangværende, global bølge af mange forestående valg, hvor Wall Street/City of Londons orden, med »globalisering, afindustrialisering og imperiekrige«, bliver smidt på porten.

NATO er forældet, og det samme er Den europæiske Union; det samme gælder Obamas »vi fastsætter reglerne« og afsættelse af regimer, »vi« ikke kan lide, gennem krig.

Præsident Trump har erkendt, at Putins Rusland er ansvarlig for den mulige afslutning af 15 års uafbrudt krig i Mellemøsten og Nordafrika, og for et nyt sikkerhedskoncept, i fællesskab med Xi Jinpings Kina, som kan knække nakken på

international terrorisme.

Han må komme til at erkende, at Xi er ansvarlig for at tilbyde »et fællesskab for en fælles skæbne« gennem Den Nye Silkevejs infrastruktur; gennem at anføre forskning og udvikling; og gennem at anføre udforskning af Månen.

Vil den amerikanske befolkning, der har stemt for en afvisning af det gamle paradigme med »globalisering og afindustrialisering«, få den nye administration og Kongressen til at gøre det, der er nødvendigt, for at gå med i de nye fremstød for og drivkraft bag vækst og videnskabeligt fremskridt?

Prøverne er allerede i gang. Kampen for at genindføre Glass/Steagall-loven kræver, at Trump formås til at handle, og at han adskilles fra sin udpegede finansminister, der offentligt er imod Glass-Steagall. En national, tværpolitisk appel er i gang – og er på denne webside.

Der er allerede lovforslag til diskussion og introduktion i Kongressen, for en »national infrastrukturbank«, men det må blive af en helt anden størrelsesorden, langt dristigere, og må omfatte fremskudte grænser såsom udvikling af fusion, udforskning af rummet og kontinentale højhastigheds-jernbaner. Og det må være en national kreditinstitution, der er forbundet med denne nye ordens internationale udviklingsbanker, for virkeligt store projekter, der spænder over lande og kontinenter.

I et heldigt øjeblik talte Trump om »ikke at dominere, men lede gennem et lysende eksempel«. Det findes allerede, for ham at gå med i.

[Trump kræver atomvåbenaftale med Rusland; støtter EU's opløsning](#)

16. jan., 2017 – Det transatlantiske establishment er blevet kastet ud i endnu en runde, hvor de må bide i gulvtæppet, af nyvalgte præsident Donald Trumps første interview med europæiske medier, et fællesinterview, han gav til Londonavisen *The Times* og den tyske avis, *Bild Zeitung*, udgivet den 15. og 16. januar. Ledere lige fra Frankrig til Storbritannien og videre udtrykte oprør over, at Trump vovede at foreslå en ophævelse af sanktionerne mod Rusland til gengæld for en atomvåbenaftale, over, endnu engang at kalde NATO for forældet, og for at antyde, at, ikke alene var Storbritanniens udgang, Brexit, af Den

europæiske Union en »fremragende ting«, men »hvis man spørger mig, vil flere andre lande også gå ud«.

»De har sanktioner mod Rusland – lad os se, om vi ikke kan indgå nogen gode aftaler med Rusland. For det første mener jeg, at atomvåben skal være langt færre og reduceres væsentligt, det er en del af det«, sagde Trump til sine interviewere.

Der vil også komme forandringer i NATO, annoncerede Trump: »Det er forældet, for det første, fordi det blev designet for mange, mange år siden«, for det andet, fordi europæiske »lande ikke betaler, hvad de skal«, og også, fordi NATO-alliancen »ikke håndterede terrorismen«.

Trumps kritik af Ruslands intervention i Syrien som værende en »meget dårlig ting«, der førte til en »forfærdelig humanitær situation«, oprørte ikke den transatlantiske elite, og det gjorde hans gentagne erklæring om, at det var »en stor fejltagelse« af Tyskland at have taget syriske flygtninge ind, heller ikke.

Men det samme kan bestemt ikke siges om Trumps påmindelse om, at det, der oprindeligt *skabte* denne krise, var USA's intervention i Irak.

»Hele denne sag burde aldrig være sket. Irak burde ikke være blevet angrebet ... Det er ligesom at kaste sten mod et hvepsebo. Det er alletiders værste roderi«, sagde Trump. Hans prioritet, som militær øverstbefalende? »ISIS«, svarede Trump.

Obamas ambassadør til Den europæiske Union, den »indflydelsesrige finansekspert«, Anthony Gardner, var allerede apoplektisk over, at det første spørgsmål, som EU-embedsmænd, Trumps overgangsteam havde talt med, blev spurgt, var, »Hvilket land efter UK er det næste til at forlade [eurozonen]?«, og således udbredte den idé, »at 2017 er året, hvor EU vil falde fra hinanden« (*Time*-magasinet, 13. jan., 2017).

Fra Trump selv kom den påstand, at »Brexit vil ende med at være en god ting«.

Det faktum, at interviewet til *The Times* blev udført af Michael Gove, er ved at drive City og London-kredse amok. Gove er den førende Brexit-tilhænger i det Konservative Parti. Efterson han blev fyret sidste år af premierminister Theresa May, ses det som endnu et nap i næsen, i lighed med, at Trump mødtes med Nigel Farage, stifter af anti-EU partiet, Independence Party (UKIP). Trump dryssede også her salt i såret og spurgte Gove mod slutningen, »Hvordan har vores Nigel det? ... Jeg synes, han er en storslået fyr.«

Det, der blev rapporteret i *The Times*, men ikke i *Bild*, var hans referencer til Tyskland og dets kansler.

»Hvis man ser på Den europæiske Union, så er det Tyskland. Grundlæggende set, et instrument for Tyskland. Det er derfor, jeg syntes, det var intelligent af UK at udtræde«, sagde han til de to redaktører. »Jeg mener, andre også vil udtræde. Jeg mener ikke, det bliver så nemt at holde sammen på det, som mange mennesker mener.«

Med Trump, der ser den nye internationale virkelighed, er Obama og EU rasende

Leder fra *LaRouchePAC*, 16. januar, 2017 – Nyvalgte præsident Trumps seneste og mest substantielle interview gør det ganske klart, hvad det nye paradigme for verden er, i den umiddelbare fremtid. Trump prioriterer en aftale om reduktion af atomvåben og sandsynlige reduktion af sanktioner mod Vladimir Putins Rusland. Han erklærer, at NATO er »forældet«, og at dets europæiske medlemmer hverken støtter dets militær eller bekæmper jihadistisk terrorisme. Han forudsagde, at Den europæiske Union sandsynligvis vil opløses, og at dette vil være en god ting.

Til trods for de hysteriske udbrud, som dette interview med Londonavisen *Times* og det tyske *Bild Zeitung* har frembragt fra den europæiske elite og Obamas ambassadører dér, så ser Donald Trump ganske enkelt den nye virkelighed – det nye paradigme – og indikerer, at han *muligvis* vil være med til at skabe den.

Putins Rusland er ansvarlig for muligheden af at afslutte 15 års uafbrudte krige i Mellemøsten og Nordafrika, og for et nyt sikkerhedskoncept, som han deler med Xi Jinpings Kina, og som kan brække ryggen af international terrorisme. I morgen vil Xi holde hovedtalen på Davos Verdensøkonomiske Forum. Han er ansvarlig for at være drivkraft bag en meget stor andel af den økonomiske og produktive vækst i verden, og for at tilbyde »et fællesskab af en fælles bestemmelse« gennem den Nye Silkevejsinfrastruktur, gennem at lede forskning og udvikling af fusion, og gennem at lede udforskning af Månen.

Et USA, der er blevet af med Nobels Krigspris-præsident Obama, tilbydes at

tilslutte sig dette nye paradigmes institutioner og handlinger.

Frygt for og had til denne udsigt er kilden bag den intense kampagne for anti-russisk, anti-Trump propaganda i USA, der dirigeres fra britisk efterretning, men rækker dybt ind i en »få Trump ned med nakken-specialenhed« i efterretningstjenester under Obama. Denne kampagne er forgæves og destruktiv, og amerikanske »progressive« bør ikke lade sig forlede til at tilslutte sig den.

Som *EIR*'s stiftende redaktør Lyndon LaRouche udtrykte det, »Som Trump i øjeblikket går frem, vil der komme en stor forandring internationalt. Det er ikke kun Trump. Det er de andre elementer i systemet, der kommer sammen for at bringe en kraft i spil, som vil dominere planeten.«

Vil den amerikanske befolkning, der har stemt for at afvise det gamle paradigme med »globalisering, afindustrialisering«, få den nye administration og Kongressen til at gøre det, der er nødvendigt for at tilslutte sig den nye drivkraft for vækst og videnskabeligt fremskridt?

En bevægelse fra en national, upartisk appel er i gang – og er på denne webside – som kræver, at Trump, der lovede »det 21. århundredes Glass/Steagall-lov« under sin valgkamp, foreslår dette for Kongressen i sin første tale til dem. At gøre en ende på Wall Street-kasinoets forgiftning af den amerikanske økonomi er et første skridt. Men så findes der ingen statslig kreditinstitution efter Hamilton-princippet, til at genskabe Amerikas forældede, økonomiske infrastruktur – selv, når Kinas statsmidler, som det her rapporteres, netop søger at få en sådan institution, som gør det muligt for dem at investere i en ny, amerikansk infrastruktur. Obama sagde til vælgerne, at han anså revolutionen med fusionskraft/plasmateknologi for totalt unødvendig, og privatiserede NASA's store udforskningsprogrammer, med en forværrende virkning.

Tiden er nu inde til, at amerikanerne handler for deres fremtid, ikke deres frygt.